

Перший раз у 1-А клас Нової української школи

Ми всі – діти України,
Йдемо в НОВУ ШКОЛУ.
Радо прийемо всі зміни,
Все буде чудово!

День знань – особливе свято!

1 Вересня – завжди яскраве, насичене емоціями, з особливою хвилюючою атмосферою. Гучно звучить урочиста музика, звідусіль лунають теплі привітання і кожне серце відгукується на поклик першого дзвінка! Цього дня вперше до школи прийшов 1-А клас і для них розпочалася довга цікава мандрівка шкільним життям.

Для батьків цей рік був особливим, адже їхні діти починали навчання за програмою Нової української школи. Дехто з нас не вперше привів дитину до цієї гімназії і тому хвилювання були ще більшими, адже ми завжди обережно ставимось до змін.

Однак завдяки професійній роботі шкільного колективу та неймовірній підтримці першої вчительки – Валентини Василівни Остроушко, маленькі школярі легко та весело зробили перший крок у шкільне життя.

І пікнік, і місто професій

Через гру, спільне формування правил шкільної поведінки, спілкування, взаємодію та взаємодопомогу діти поступово вчилися самостійності, відповідальності за свої вчинки, поваги до інших. Не промайнуло і два тижні навчання, як усім учнівським та батьківським колективом 1-А вирушив на пікнік до парку. Незважаючи на те, що ми тільки познайомились, нам було дуже весело!

Дітки з аніматорами вирушили за пригодами на «Острів Скарбів». Вони перетворилися в справжніх піратів і потрапили в світ, де існують піратські закони і співаються піратські пісні. Це був чарівний день, який здружив не лише діток, а й батьків.

Дитяча творчість та неймовірні екскурсії

Традиційно у гімназії №315 щороку відбувається свято осені. У ньому беруть участь усі школярі. Вони готують композиції з овочів, фруктів, квітів та усього, чим багата природа. Ось і наші першачки продемонстрували свої осінні вироби. Цей чудовий захід сприяє розвитку дитячої творчості і розумінню краси осені. Не забарилася і наша перша екскурсія в дитяче місто професій –

«KidsWill». Учні мали змогу відчувати себе дорослими. Вони обирали професії, влаштовувалися на роботу, отримували заробітну плату.

Ось так швидко і весело промайнуло наше перше півріччя першого класу... Наступна екскурсія відбулася в Державний музей іграшок, який подарував дітям справжню атмосферу свята. Тут вони мали змогу подивитися на іграшки 1930-80-х років, ляльки-мотанки, іграшки з соломи, глини, рослин та ще багато чого цікавого й нового.

Цікаві проекти і досягнення

А вже 19 грудня до учнів завітав святий Миколай. Діти співали, розповідали вірші, танцювали і водили хороводи навколо ялинки, за що наприкінці свята отримали пряники-миколайчики.

Протягом року ми не тільки проводили свята, їздили на екскурсії і навчалися, а й брали участь у благодійних акціях, Міжнародній природознавчій грі «Геліантус», готували цікаві проекти з батьками.

Позаду вже перший рік навчання, перші радощі та невдачі, щасливий сміх і щирі сльози, перші найважчі у житті перемоги. Сьогодні ви бачите, як піросли наші діти, як впевнено крокують вони по рідній школі, як вмійють розказати про свої успіхи і досягнення.

Батьки вдячні Валентині Василівні за те, що вона відкрила двері для наших дітей у Країну Знань, уважно й щиро вислуховувала всі їхні переживання, допомагала досягати перших успіхів у навчанні, оберігала та турбувалась про кожного. Завдяки її невпинній роботі та професіоналізму гімназія стала для школярів другою домівкою.

Вікторія Кириленко,
мама Марічки Кириленко,
учениці 1-А класу

Калейдоскоп скарбів для 1-А

На початку грудня гімназія відсвяткувала свою 24-у річницю з нагоди дня відкриття. Безумовно, в учнів відбулася «Посвята в першокласники». Дітки мали змогу показати себе на сцені актовій зали. Артисти дуже старалися і хвилювалися. Кожна дитина вирізнялася своєю оригінальністю та творчістю.

Після виступу однокласники перетворилися на «однокашників», скуштувавши по ложці каші з однієї макітри. Батьки були здивовані, що наші першачки так швидко подорослішали та потоваришували.

Щира подяка усім вчителям за мудрість і натхнення, турботу і душевне тепло, яке ви даруєте нашим діткам!

Вікторія Кириленко, мама учениці 1-А класу

У сучасному світі важливо вміти критично мислити, застосовувати знання на практиці. Для цього потрібно десь помилитися, десь посперечатися, десь зробити спільний проект і презентувати його. Мій 1-А – допитливий, веселий, непосидючий, кмітливий, галасливий, товариський. Діти люблять працювати в групах, ранкові обговорення в колах, екскурсії, вікторини, змагання, конкурси, розваги. Школярі кожного дня дізнаються щось нове. Діти щасливі тому, що стали першокласниками, із задоволенням ідуть щоранку до школи.

Дуже хочеться, щоб вони і надалі лишалися такими безпосередніми, жагучими до знань, до всього нового та щирими один з одним. Хвала батькам, які беруть активну участь у житті своїх дітей, житті класу і є небайдужими до всього, що відкриє перед учнями цікавий світ і полегшить той шлях до гармонії з дійсністю. Кожна дитина у моєму класі – це «неповторне створіння», окрема краплинка, яка разом з іншими створює бурхливе джерело 1-А.

Валентина Остроушко, класовод 1-А класу

Яскравий букет із найкращих квітів

Ось і промайнуло літо, і настало Перше вересня. Радісні першачки 1-Б класу стоять на лінійці. Багато квітів, посмішок, сонця. Усі: і діти, й батьки – надзвичайно схвилювані. Але школа прийняла дітей ласкаво й доброзичливо. За рік, що промайнув, школярики здружилися, навчилися багато чого, стали самостійними. Яскраві враження залишили після себе свята, що відзначалися протягом року: День Наума, Посвята в «однокашники», Новий Рік, Вітаємо маленьких принцес. А незабаром – Свято Букваря. Рік у школі пролетів надзвичайно швидко, і ми вже на порозі другого класу.

Тамара Хороско, класний керівник 1-Б класу

Маленькі агенти великих змін!

Знайомтесь!

Це непосидючі, суперактивні, трошки галасливі, але дуже розумні, кмітливі й дружні учні 1-В класу. І я – їхня вчителька, Тетяна Геннадіївна Завальнюк. За рік ми подорослішали, багато чого навчилися і дізнались. Ми – граючись – навчаємось, ми творимо, святкуємо, подорожуємо, вчимося дружити. У нас можна діяти, мислити, помилятися, запитувати, дізнаватися, жартувати, фантазувати, любити, вірити, допомагати, мріяти. Знаю, що з вас підростає гідна зміна сьгоднішнім гімназістам! Пишаюся своїми учнями й вірю у їхнє щасливе майбутнє, бо ми – маленькі агенти великих змін!

Тетяна Завальнюк, класний керівник 1-В класу

ВАС вітає 1-Г

Перший клас, перший клас!
 Подружила школа нас!
 Разом хлопці і дівчата
 Вчаться дружно повсякчас!
 Ми у школі вже прижились,
 Правил добрих ми навчились!
 Нас не можна роз'єднати,
 Ми тепер одна сім'я!
 Дружбу будемо плекати,
 Щоб були ми, як рідня!

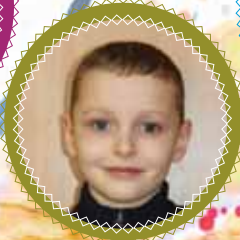
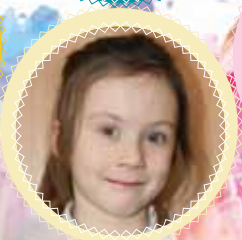
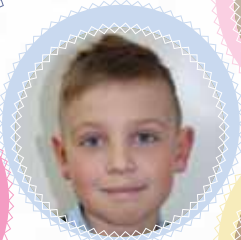
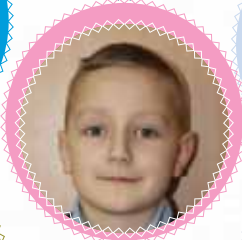
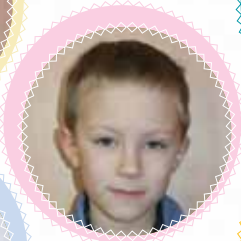
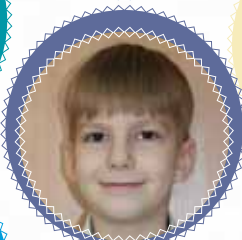
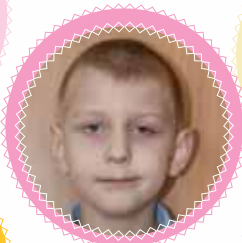

Грайливі та серйозні: 1-Д прямує вперед!

1 вересня 2018 року до гімназії №315 завітала весела та усміхнена малеча. Це були мої першокласники. Рухливі та водночас серйозні первачки, які щасливо переступили поріг свого класу. Кожний з вас ніби особливий вогник, об'єднавши які разом ми створили велике тепле сяйво, наш перший дружній клас! Успіхів вам у найяскравішій пригоді життя!

*І ось ви в школі. Це наш клас.
Ви всі прийшли сюди учитись.
Життя цікаве буде в нас,
Лиш треба добре потрудитись.
Бо тільки праця вам дає:
Знання, уміння й інше диво!*

*Ірина Анатоліївна Гнідобор,
класний керівник 1-Д класу*

Привет, друзья!

Меня зовут Серж Аболымов, я отец ученика 1-Д класса, Платона Аболымова. Я сам из Эстонии и в Киеве оказался в начале 2010 года по делам, связанным с музыкой и журналистикой, которыми я занимаюсь. Так случилось, что здесь я встретил будущую маму Платона, а в ноябре 2011 года он у нас и родился. После этого, я стал жить в Киеве больше, чем в Таллине. Платон рос и когда пришла пора, мы стали подыскивать ему школу, которая отвечала бы всем нашим представлениям о наилучших условиях для обучения. В итоге мы подали документы в 315-ю языковую гимназию, тем более, что живем мы рядом с ней. Посол Эстонии в Украине, господин Герт Антсу, на всякий случай написал официальное письмо на имя директора гимназии Александра Бирюка, и Платона зачислили. Быстро пролетел первый учебный год и мы ни дня не пожалели о своем выборе. Прекрасная во всех смыслах школа, чистая, современная – с самого начала я обошел ее всю, заглянул в каждый уголок и везде наведен порядок, нет недоделок, все находится на своих местах. И сразу стало понятно, что в такой школе не может быть слабого преподавательского состава. А актовый зал в школе напоминает концертный, что мне, как человеку, выступавшему с концертами много где, особенно понравилось. Работают различные кружки, спортивные секции, есть даже свой школьный бассейн. Конечно, же есть столовая с разнообразными блюдами, в которой еще и пекут вкусные булочки – сам их лично пробовал. Это ощущение заботы и настоящей хозяйской руки почувствовалось уже, как только мы зашли на территорию гимназии. И рука эта принадлежит бессменному с самого основания гимназии директоре, Александру Бирюку, с которым я стал довольно часто общаться по разным вопросам, с тех пор, как Платон начал там учиться. И чем больше я узнавал его, тем яснее понимал, сколько личных усилий им вложено в становление гимназии – ведь она входит в пятерку лучших средних учебных заведений Киева, а значит и Украины. И желающих учиться там гораздо больше, чем эта школа может в себя вместить, даже при всем желании Александра Алексеевича. А я, кстати, внес свой родительский вклад в культурную жизнь школы – на торжественной линейке 1 сентября, мы с Платоном исполнили дуэтом песню «Я люблю свою школу», а также я спел на конкурсе «Мистер и Мисс Гимназии №315». И меня даже пригласили быть в жюри еще одного школьного конкурса! Я редко кого-то хвалю, так, но в данном случае хочу выразить от нас с мамой Платона, да, думаю, и от всех родителей нашей гимназии, благодарность всему педагогическому коллективу и, конечно, директору за уверенность в том, что наши дети учатся и развиваются именно так, как бы мы сами этого хотели и как мы это себе представляем.

Серж Аболымов, отец ученика 1-Д класса

Мистецтво перетворення

Діти нашого дружнього 3-А класу неодноразово відвідували вистави у театрі. Після кожної такої подорожі кругозір дітей розширювався, і поступово виникало бажання та інтерес відвідати не лише виставу, а й побачити сам процес її підготовки, починаючи від моменту створення образу ляльки казкового персонажу і закінчуючи показом театрального дійства на сцені, побувати за театральними лаштунками...

«Замок на горі» відкриває таємниці

Для реалізації поставленої мети наш класний керівник Олена Євгенівна обрала візит до Київського академічного театру ляльок, який ще називають «Замок на горі», щоб побувати в майстернях та за сценою одного з найстаріших лялькових театрів України.

Однієї лютневої суботи учні разом з учителькою вирушили до лялькового театру, аби на власні очі побачити мистецтво перетворення звичайної ляльки у казкового героя зі справжніми людськими емоціями, діями, вчинками, роздумами, поринути у захопливу історію створення власної казки зі своїми героями, спробувати себе у ролі сценариста, режисера та, навіть, ляльководу.

Побути у ролі ляльководів

Творчо підійти до поставленої мети дітям допомагали велике бажання, зацікавленість та вміння фантазувати і перевтілюватися у різних персонажів. Школярі з великим захопленням слухали історію створення ляльки, мали нагоду на власні очі побачити різні їх види, зокрема, такі, як маріонетки, ширмові та тростинові ляльки.

Діти мали можливість спробувати себе у ролі ляльководів, отримали деякі вміння з володіння технікою ляльководення. Учні настільки уміло, старанно, емоційно ввійшли у свої ролі, що здавалося, наче це справжні вмілі артисти-ляльководи займаються своєю улюбленою справою.

Створити власну казку

Саме дитяча безпосередність, щирість, емоційність та величезне бажання досягнути щось нове, неосяжне, незвідане, зробили свою справу – дітки змогли реалізувати свій задум і створити власну казкову історію, зі своїми чарівними персонажами та радісним і щасливим кінцем.

Адже тільки щира дружба, підтримка та повага один до одного, терпіння та старанність дають змогу досягнути неосяжне, пройти випробування, набути власний досвід та навчитися робити спільну справу, яка залишить в серцях наших дітей лише теплі та приємні спогади про шкільні роки та час проведений разом.

Акторська майстерність у гімназії

Такий досвід у творчій справі зацікавив учнів до даного виду мистецтва, реалізувати який вони мають можливість у стінах рідної гімназії, відвідуючи театральний гурток та гурток прикладного мистецтва. Саме ці гуртки можуть навчити дітей акторської майстерності та вміння створити ляльку – персонажа улюбленої вистави або казки.

«...Життя – мов казка, й казка – мов життя!»

Закінчуючи нашу казкову подорож за лаштунками лялькового театру, доречно буде пригадати рядки з вірша Н.Забіли «У дитячому театрі»:

*Затихнув гомін. В залі згасло світло,
і, враз заповнивши всі чуття,
розсунулась завіса... І розквітло
життя – мов казка, й казка – мов життя.*

Попереду у дітей ціле життя, і нам, батькам, так хочеться, щоб щасливе, радісне, веселе і казкове дитинство якомога довше було у наших малят. Щоб дитячі іграшки та казкові персонажі допомогли здійснити всі задуми, мрії та бажання наших маленьких донечок та синочків.

Інна Радько (мама учениці) та батьки 3-А класу

Ранні спроби пера

Закінчується третій рік навчання моїх учнів у стінах нашої гімназії. Мені дуже приємно усвідомлювати, що сьогодні дописувачами до журналу є не тільки я, а вже і мої вихованці. Авторські літературні твори різних жанрів діти склали до уроків читання. Ми усім класом намагалися визначити головну думку кожного твору, зрозуміти повчальний сенс текстів, а також визначити жанр складеного. Чудовий урок вийшов, адже автори – однокласники!

Думаю, що за декілька років гімназія гордитиметься майбутніми філологами, письменниками, журналістами, просто грамотними людьми, вирощеними в стінах нашої школи.

Ірина Василівна Климович, класний керівник 3-Б класу

Оповідання «Куточки світу»

Після випускного в 11 класі діти роз'їхалися по різних куточках світу. Андрій – до Америки, Віка – до Австралії, а Наталка залишилася в Україні. Через декілька років на зустрічі випускників вони почали вихвалитися. Андрій сказав: «В Америці дуже класно, красиво». Віка підхопила: «А в Австралії такі чудові кенгуру, вони стрибучі й веселі!»... Наталка послухала і з гордістю продовжила: «Може в тих країнах дійсно дуже гарно, але для мене найкращою є Україна. Вона красива, зелена, квітуча, це моя Батьківщина!»

Аріна Мац

Чуйне серце (Казка)

Жила-була зебра Зілла. Вона всім допомагала, тому її дуже любили. Не любила її тільки одна мавпа Стрибуха, яка сама завжди хотіла бути героїнею в очах інших, але на цьому місці була Зілла. Одного разу мавпа вигадала хитрий план, щоб нашкодити зебрі. Вона задумала стрибнути на Зіллу, вдарити її, а потім сказати, що випадково впала з дерева. Коли ж заздрісниця стрибнула, то промакнула і впала в річку, біля якої проходила Зілла. Почала тонути. Зебра побачила нещасну мавпу у воді і врятувала її. Тоді Стрибуха про все зізналася і проказала: «Я розумію тепер, чому ти героїня. Бо в тебе насправді чуйне серце!»

Поліна Плюнгіна

Великий кіт Васька (Казка)

Якось у нас на подвір'ї жила-була банда котів. І головним серед них був кіт Васька. Усі коти любили битись, а Васька боявся. Одного разу банда котів зустрілася з бандою собак. У них за ватажка був собака Рекс. Він сказав Васькові: «Давай битися!» А Васька: «Може, просто поговоримо?» Почувши це, собаки почали глузувати: «Кіт Васька боягуз! Кіт Васька Боягуз!» Та поки вони кричали, Василь набрався рішучості і вперше у житті хлопнув Рекса по носі. Тому стало дуже боляче. Він заскулив і попросив пробачення: «Вибач, що з тебе насміхався!» На що кіт Васька повчально відповів: «Добре, пробачаю. Запам'ятай золоте правило спілкування: ніколи не роби того, чого б ти не хотів, щоб робили тобі». Собака задумався...

Дар'я Петровська

Льончик

*Жив собі на світі хлопчик,
його звали просто Льончик.
Дуже він любив співати,
танцювати й просто грати.
Все гаразд, але проблемка:
лінь його наскрізь здолала,
Очі й серце затьмарила
і весь час ним керувала.
Не хотів зрання вставати,
лице вранці умивати,
Постіль гарно заправляти,
ранець свій весь час збирати...
Скільки ж Льончиків на світі?
Знає тільки лінь велика.
Що ж робити? Як же жити,
щоб цю лінь викоринити?
А давайте разом, діти,
з Льончиками не дружити.
Щоб вони порозуміли,
як чудово жить без ліні!*

Нікіта Ларін

Гном

*Жив у лісі гном малий,
прибирати він любив!
В прибиранні був мастак,
а в навчанні – якось так...
Жив у лісі гномик,
друг у нього – тролік.
Дружба в них була велика, і
не знали вони лиха.*

Єва Дергачова

Математика – цікава і необхідна у житті наука. Вже з глибокої давнини люди використовували її при складанні календаря і вимірюванні відстані у будівництві й подорожах, у розрахунках при торгівлі.

Матіфік – це цікаво!

Таку науку, як математика ми починаємо вивчати ще з малого віку. У школі вчимося додавати і віднімати, множити і ділити. Насправді для дітей це зазвичай нудно. Усі ці зошити у клітинку, мільйони прикладів і задач, підручники. Це вже так набридло і, здається, нікому не потрібно. А так хочеться замість нудних задач пограти в улюблену гру на комп'ютері або посидіти в Інтернеті.

Одного дня наша вчителька, Оксана Володимирівна, запропонувала нам вивчати математику граючись на комп'ютері. Так, так, саме граючись!

Це математична гра – Матіфік.

Коли я вперше відкрила сторінку і почала грати, математика мені здалася зовсім іншою.

Це схоже на захопливу подорож у математичний світ, сповнений квестів, пасток і загадок, що потребує від подорожуючого добрих знань, вміння логічно мислити та швидко реагувати. Грати

неймовірно цікаво, проходячи рівень за рівнем. Цікаво було не тільки мені, а і моєму молодшому братику, який вчиться у другому класі. Він навіть намагався мені допомагати рахувати, хоч математика йому не до вподоби.

Матіфік – це міжнародний освітній проект з математики, що працює в усьому світі і перекладений близько сорока мовами. Матіфік надає сучасний освітній електронний контент для вивчення математики в 1-6 класах в ігровій формі.

Ось так, із науки зробили захоплюючу гру!!!

Ми вдячні Оксані Володимирівні за те, що вона відкрила для нас можливість навчатися граючись.

НАВЧАЙТЕСЬ – ЦЕ ЦІКАВО!!!

Юльга Ушакова, учениця 4-В класу

День батька

День батька – щорічне свято на честь татусів, що відзначається в більшості соціально розвинутих країн.

В Україні, на жаль, поки не має офіційно визначеної дати, тому його святкують у третю неділю червня, як і у більшості країн.

У 2019 році дата святкування – 16 червня.

Традиційно татусеві прийнято дарувати червоні троянди, які символізують любов та повагу.

Звідки ж свято родом?

День батька заснували спочатку в США у 1910 році 19 червня в невеликому містечку за ініціативи Сонори Тодд.

Американка таким чином хотіла віддячити татові за підтримку, за отриману освіту. Подорослішавши, зрозуміла, як важко довелося її батькові – Вільямові Джексону Смартові виховувати одному шістьох дітей після смерті матері.

Вона хотіла, щоб свято відзначали в день народження її батька. З цим побажанням звернулася до мера міста. Йй хотілося, щоб у цей день можна було вітати всіх татусів, віддаючи їм свою шану.

Сьогодні День батька відзначають у більш ніж сорока країнах світу, зокрема у Франції, Англії, Японії, Німеччині, Швейцарії, Україні. Офіційно статус свята отримано в США в 1966 році. У більшості країн дата святкування, як в Україні, – третя неділя червня. В Італії – 19 березня, у Грузії – 3 жовтня, у Польщі – 23 червня, у Болгарії – 26 грудня.

– Як відзначити День батька?

Якщо тато любить рибалити, влаштуйте похід на річку чи озеро з пікніком. Подарунком може бути вудка, сумка для рибальства, набір рибалки.

Можна запросити батька до кінотеатру, на концерт, у басейн, на футбол, влаштувати сімейну вечерю.

Розтопити серце батька зможе малюнок, сімейна газета або твір.

Діти беруть приклад з батьків. Недаремно кажуть: «Яка вода – такий млин, який батько – такий син», «Якщо не навчив батько, то не навчить і дядько».

Пам'ятайте, діти, слова Сократа: «До батьків стався так, як ти хотів би, щоб твої власні діти ставилися до тебе». Пам'ятайте народну мудрість: «Шануй батька й неньку, то буде тобі скрізь гладенько».

Світлана Григорівна Заєць,
учитель української мови

Мій тато

Тато і мама – це найрідніші люди в житті кожної дитини. Вони подарували нам найцінніше – життя.

Я обожнюю свого тата. Він добрий, чутливий, турботливий, спокійний і розважливий. Дає мені найкращі поради і допомагає при виникненні проблем і складнощів. Я можу сказати, що він мене дуже любить. Тато – це моя гордість, приклад сильного, рішучого, справжнього чоловіка. Він дбає про нашу сім'ю і відповідально ставиться до своїх обов'язків. Родина для нього – понад усе. Ось чому я пишаюся своїм татом, та намагаюся ні в чому йому не розчарувати.

Я вдячний татові за все – за дбайливе ставлення до себе, за любов та безтурботне дитинство. З татом дуже весело і цікаво проводити час. Я люблю свого тата! Він – найкращий!

Твір Михайла Гудзя, учня 5-А класу

Не оступитися з батькового шляху

Я народився у чудовій дружній родині, де панують любов, за тишок і злагода. Мої батьки дуже чуйні. Якщо в мене щось не виходить, вони мені завжди допомагають.

У сім'ї тато головний член нашої родини, і наш достаток – то його заслуга. Тато – мій взірець для наслідування. У ньому дуже гарно поєднані любов, доброзичливість, щедрість та ласка.

Мій тато любить майструвати, і багато чого у нашому домі зроблено його руками. Також він – чудовий кулінар. Наприклад, паски до Великодня він готує завжди сам. Татусь любить експериментувати в приготуванні різноманітних соусів до страв з м'яса та риби. А який смачний борщ він готує... Крашцого ніде не зустрічав.

Та найголовніше для тата – це його родина. Вдома він дуже чуйний і лагідний. На роботі мій тато відповідальна і вимоглива людина.

Коли я виросту, я обов'язково постараюся не осоромити свого тата, адже в мене є гарний приклад для наслідування.

Твір випускника Миколи Корабльова, написаний у 4 класі

Дружній та непосидючий 5-Б

Як швидко плине час. Ще нещодавно ми були маленькими «первачками», а вже сьогодні ми перетнули поріг середньої школи.

Для всіх нас це дуже важлива та відповідальна подія. Які будуть вчителі, як ми будемо все встигати – ці та багато інших питань турбували нас на початку року.

У вересні ми поїхали на першу екскурсію, у жовтні – готувалися до Свята осені та ви-готовляли тематичні поробки, у листопаді нас чекало нове випробування – презентація класу до Дня народження нашої рідної гімназії, у грудні була наша перша дискотека.

Проте ми зовсім не байдикували: готувалися до уроків, олімпіад, контрольних робіт. І знаєте, що ми всі зрозуміли? Наш клас – це одна велика родина, у якій і радіщі, і невдачі одні на всіх.

Це дружній колектив, який постійно прагне до всього нового. Ми вже не перемаємося в очікуванні наступного навчального року. Ми впевнені – наше шкільне майбутнє неодмінно буде цікавим та яскравим!

Учні 5-Б класу

«Один за всіх – та всі за одного!»

Розвиток без меж

Чи пробували ви коли-небудь додавати, віднімати трьох-значні числа в уяві і водночас танцювати або присідати, слухати музику? Обов'язково спробуйте! Нічого не вийшло? А от у 5-Г класі є учень Владислав Балагура, який вміє додавати та віднімати, множити одно-, дво-, тризначні числа в уяві, водночас обчислення може суміщати з присіданням, співом або прослуховуванням музики. Такі вміння він отримав, займаючись ментальною арифметикою. Ментальна арифметика – це авторська програма миттєвого усного рахунку на абакус. Абакус – це стародавня дошка для розв'язання арифметичних прикладів. За цією програмою дитина спочатку обчислює на ній, а потім уявляє рахівницю і усно виконує рахунок, уявляючи кісточки абакуса. Дана методика з'явилася близько 5000 років тому у Стародавній Месопотамії і Стародавній Греції. Потім поширилася на Схід, де її вдосконалили. Техніка розв'язання арифметичних прикладів за допомогою рахівниць абакус внесена до переліку усної і нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО.

На заняттях з ментальної арифметики діти уявляють рахунок усно і сприймають математичні приклади як картинки. Таким чином, у роботу залучається і права півкуля головного мозку, яка відповідає за фантазію, уяву, образне мислення. У процесі розв'язання арифметичних завдань у дитини синхронно працюють обидві півкулі. Це сприяє покращенню концентрації уваги, збільшується рівень інтелекту.

Знайомство Владислава з ментальною арифметикою сталося у 2017 році. У 2018 році він зайняв 1-е місце у старшій віковій категорії у 2-му Міжнародному онлайн-чемпіонаті з ментальної арифметики «Друзі». У турнірі брали участь 15000 дітей з 12 країн світу. Головним призом чемпіонату була поїздка на батьківщину абакусу – Китай. Отож конкуренція була шалена.

26 січня 2019 року в Києві, в Українському Домі відбулася II Всеукраїнська олімпіада з ментальної арифметики «SMARTUM TERRITORY 2019». Там були присутні 1000 гостей. У першому турі взяли участь 410 дітей віком 5-16 років, серед них був і учень гімназії № 315 Владислав Балагура.

У 2019 році Влад планує взяти участь в III Міжнародному онлайн-чемпіонаті, освоїти техніку ділення. Будемо сподіватися, що всі старання та навички, отримані під час навчання, принесуть свої плоди. Тож побажаємо йому успіхів і нових перемог.

*Лариса Миколаївна Ярмолай,
класний керівник 5-Г класу*

Випробування 5 класом, або як непросто бути підлітком

«5 клас – це завжди непросто: підтримуйте своїх дітей весь час, а особливо – цей рік», – попросила нас Ніна Іванівна Медвідь, класний керівник 5-А, на перших батьківських зборах перед початком нового навчального року. І ми, батьки, пересвідчилися, що це – дійсно непросто...

Діти ніби заново відкривали для себе правила, встановлені у школі (звичайно, постійно намагаючись їх обійти!). Забуті або загублені речі, незаписані домашні завдання... На додачу ще й початок підліткового віку, коли діти також пробують себе у нових ролях та намагаються проявлятися в соціумі у різний, не характерний для себе спосіб.

Мудра реакція батьків

Поспостерігавши за ситуацією у класі, батьківський комітет вирішив, що прийшов час діяти. Тож на другий семестр було сплановано дві зустрічі-тренінги психологічного характеру. Один – «Булінг та як його подолати», автор та ведуча психолог, тренер та арт-терапевт Уляна Мірошниченко. Інший – «Як запобігти насиллю у кібер-просторі», який провела керівник проекту «Школа дитячої безпеки» Ганна Носач.

Психологічний дискомфорт і наслідки

Актуальна тема для будь-якого підліткового колективу – незручні та «не такі, як всі» діти. Ті, які чимось вирізняються: чи то поведінкою, чи навчанням, інколи – через зовнішні ознаки. І ніхто не може відслідкувати той момент, коли починається процес агресії та психологічного тиску щодо таких дітей.

А за цим, зазвичай, стоїть психологічне напруження або в школі (через підвищений обсяг навчального матеріалу, який не всім дається до снаги), або в родині (негаразди з батьками). Найчастіше – це комплексне питання, де ключовими є обидва фактори.

У булінгу є і зворотній бік: агресор може сам перетворитися на колективну жертву – такий вже закон зграї, який працює у більшості колективів.

Арт-терапія як спосіб врівноваження

На жаль, у нашому суспільстві слабо розвинутий емоційний інтелект – як на рівні особистості,

так і на рівні мікро- та макросоціумів. І діти, наче «дзеркала», транслюють у своїх дитячих колективах все те, що є «не таким» у соціумі.

Впоратися з донесенням до дітей причин та наслідків такого складного психологічного явища як булінг, програти реальні ситуації та розрядити напруження взялася Уляна Мірошниченко. Їй дуже допомогли прийоми та техніки з арт-терапії.

«Попрощайся зі своїми страхами»

Особливо емоційно зарядила дітей техніка з фольги «Попрощайся зі своїми страхами». Кожний учасник скатав кульку з фольги, умовно назвавши її якимось одним зі своїх страхів чи переживань. Потім пані Уляна дістала великий капелюх, куди діти поскидали все своє «добро», і всі разом символічно попрощалися з тим, що їх непокоїло.

Цікаво було спостерігати, як діти розкривалися упродовж кожного завдання, як виходили зі своїх звичних станів закритості, недовіри та неуважності. За дві години заходу тренер змогла зробити дуже багато. Ймовірно, могла би і ще більше, якби такі зустрічі проходилися на регулярній основі.

Гармонізація та антистресовий стан душі

Другий спікер, Ганна Носач, також була дуже переконлива, коли демонструвала підліткам, що все те, яке видається зовні безпечним, може нести реальну загрозу, особливо коли це стосується віртуальної реальності.

Звичайно, за два тренінги складно кардинально змінити ситуацію у колективі. Однак навіть після однієї зустрічі, присвяченої питанням булінгу, у класі помітно спало внутрішнє колективне напруження і навчальний рік діти змогли закінчити без персональних незручних психологічних ситуацій. А це – найголовніше.

Тож тепер, заручившись підтримкою класного керівника та керівництва гімназії, ми, батьки, у разі потреби, в будь-який момент готові відновити такі потрібні та важливі для дітей зустрічі, спрямовані на їхню всебічну гармонізацію та безстресове дорослішання.

Тетяна Бондарчук, мама учня 6-А класу

Небесна сотня у вирій полетіла...

*«Вас пам'ятати будемо завжди
Із вами будемо боротись за країну
За ту країну, де нема брехні
За нашу й вашу мирну Україну...»*

18-21 лютого Україна вшанувала День пам'яті Небесної сотні. Більше 350 років на шляху боротьби за незалежність український народ завжди приносив у жертву своїх найкращих синів і дочок.

Останніми у цьому списку стали герої Небесної сотні – українці, які загинули в Києві на Майдані, вулицях Грушевського та Інститутській. Полягли за честь, за волю. За право бути українцями і за свою Батьківщину. Героїчна Сотня, зробивши перший крок, журавлиним ключем полинула у вирій вічності, ставши нашими Ангелами-охоронцями. То чи може бути забутою кров героїв, пролита на вулицях Києва? Чи можемо ми, живі, забути невинно убієнних? Можлива лише одна відповідь – НІ!

Сотня історій, сотня людських життів, сотня нових зірочок на українському небосхилі, сотня героїв! Ми згадуємо всіх, бо не маємо права забувати! Ще не скоро висохнуть сльози матерів, які втратили своїх синів. Оплакує Героїв Небесної сотні вся українська спільнота... Ми повинні завжди пам'ятати про цих мужніх людей, які не боялися померти за УКРАЇНУ... Пам'ятати і розповідати про них.

До Дня вшанування Героїв Небесної сотні у гімназії № 315 було проведено ряд виховних заходів. Учні 5-Г класу провели змістовну екскурсію до Меморіальної композиції «Пам'яті героїв Євромайдану», який знаходиться біля Дарницької держадміністрації. Тут була проведена тематична лінійка – реквієм «Герої не вмирають... Просто йдуть», яку провела лекторська група учнів 9 класу Рожкован Д., Гуць В., Шабанова А., Паламарчук О., учні розповіли про події грудня 2013 – лютого 2014 рр., про монумент пам'яті, який був зроблений із бруківки з Майдану Незалежності, а шолом та щит належали загиблому під час Революції гідності дарничанину – Юрію Пасхаліну. Учні вшанували хвилиною мовчання загиблих героїв, поклали квіти.

Герої не вмирають. Вони житимуть у пам'яті та справах наступних поколінь. Будьмо патріотами, любимо свою Батьківщину. Пам'ятаймо наказ великого Кобзаря:

*Свою Україну любіть,
Любіть її... во время люте,
В останню тяжкую минуту
За неї Господа моліть!*

*Лариса Миколаївна Ярмолай,
класний керівник 5-Г класу*

Революція Гідності

20 лютого ми, члени шкільного парламенту, проводили пізнавальну лекцію для учнів початкової школи. Розповідали дітям про події 2014 року та Революцію Гідності. Про ці страшні події говорити складно навіть дорослому, а у нас, підлітків, тремтів голос та виступали сльози. Ми розуміли, чому потрібно розповісти про це, передати наші власні відчуття та розказати нашу історію. Разом з дітьми вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання... Ми пам'ятаємо про ті події, діти пам'ятають, пам'ятайте і ви!

Ірина Папко,
представниця учнівського самоврядування,
учениця 9-Д класу

Перше КВІТНЯ в нашій школі

Щороку першого квітня світ відзначає День сміху, або День дурня. У цей день у деяких країнах влаштовують фестивалі та карнавали, а в інших обмежуються жартами і дрібними «підколами»...

Нашу рідну Україна це свято не обійшло осторонь. Наприклад, в Одесі щорічно влаштовують фестиваль «Гуморина». Люди одягаються в карнавальні костюми, дивляться концерт і парад команд КВК. Крім того, на честь свята влада міста оголошує цей день вихідним.

У нашій гімназії це свято теж відбулося. Діти влаштовували жарти. І навіть здалося, що наші вчителі стали більше посміхатися.

Насміялися від душі

Після шостого уроку пройшов захід в актовій залі. Завчасно до свята шості класи підготували виступ: деякі діти вивчили довгі гуморески, інші ж вирішили спробувати себе в акторських сценках. Цей захід мені дуже сподобався. Хоч я не мала можливості брати в ньому участь, насміялася я від душі.

Анжеліка Мусійченко від нашого класу виразно продекламувала гумореску, яка сподобалась, мабуть, усім. Також гумореску розповідав Даня Беляєв. Він з таким ентузіазмом змінював голоси та інтонації, що с цього сміялися всі. А дівчата Соня Вергелес, Єва Терлецька і Карина Кощей підготували цілий виступ з костюмами і музикою.

Усі щасливі!

Далі всі класи отримали нагородження у вигляді грамот. Такі заходи дуже потрібні нашій школі. Це свято було незабутнє – я ще ніколи так не сміялася у школі! Напевне, готувати гуморески теж було дуже весело. З нетерпінням буду чекати таких заходів!

Анастасія Кощей, учениця 6-Г класу

Сиджу на дієті, скинула 2 кг.
Голова припинила працювати...
Вочевидь це був мозок!

1 квітня – День дурня.
Зверніть увагу, дурня,
а не дурепи!
Дрібниця, а приємно!
Хлопці, зі святом вас!

Єдиний спосіб не їсти після 6 –
зжери все до 6!

Ода добру, ода вчителю!

Раз на рік гімназія №315 відзначає день народження. Він припадає на Святого Наума, 14 грудня. «Наум – наставить на ум». Гарне гасло, але на свято Дня гімназії можна й переключитися на позакласну діяльність і показати свої вміння не лише за освітньою програмою. Раз на рік, саме до Дня народження гімназії, класи готують свої творчі доробки. І тут вже треба продемонструвати згуртованість, здатність мислити творчо, не за шаблонами – вивчив, склав, забув. Ідея кожного такого доробку – показати переваги людських чеснот – добра, чуйності, вихованості. Важко працювати з підлітками – хтось соромиться, хтось переймається, як виглядатиме збоку, до кожного треба знайти підхід. Новий класний керівник 7-А Людмила Федорівна Лазарева знайшла ключик до своїх дітей, зуміла об'єднати їх однією ідеєю, а перед цим цю ідею виплекавши. На свято гімназії 7-А взявся поставити сценку «Стиглий Плід». Це раніше достатньо було на папірцях роздати роздруковки фраз, прогнати кілька разів на репетиціях матеріал і вийти з ним на сцену в урочисту мить. Але ж життя сучасне потребує більшого – фонограма, костюми, сценічна майстерність подачі. Бо ж варто включити глядачеві в актовій залі свій смартфон – і ти вже в ефірі на ютубі, з усіма своїми вміннями... Жод-

них нервів не вистачить все це тримати на контролі, розписати ролі, підготувати костюми, продумати музичний супровід. Але вистачило у Людмили Федорівни енергії і на перше, і на друге, і на третє. А діти, побачивши перед собою мету, захопилися ідеєю – і ось вже вчать ролі, готуються костюми, замовляють озвучку у студії. Вкладені у добру справу зусилля не минають безслідно. Настав час виступу. Є хвилювання, є відповідальність, але ж є і впевненість, яку випромінює класний керівник – ви молодці, ви найкращі, ви найталановитіші, ви – команда! І діти вірять, це не просто афірмації – це їхня розкрита вчителем сутність.

Коли так, ти виходиш на сцену вже з іншими почуттями і в іншому стані. Ти розчиняєшся в образі і доводиш, що світ на краще змінюють добрі справи. Оплески і найвищий бал від журі після завершення дійства – це теж важливо. І для класу, і для себе. Ми зробили це і можемо пройти цим шляхом успіху знову, разом!

Запам'ятайте, діти з юних літ. На все життя, щоб знали, як прожити. Людина для добра приходять в світ. Й покликана завжди добро творити!

*Алевтина Драгант,
мама учениці 7-А класу Евкліни Свіріної*

Притча від 7-Б «Про чесність і порядність»

Здається, за всю історію проведення показу мод на День народження нашої гімназії ще не було настільки глибокої та серйозної теми, як людські чесноти. Тема – не проста, адже перед учнями ставилося завдання продемонструвати моду на справедливість, доброту, вірність... Тема настільки абстрактна, що перше запитання дітей було: «ЯК?!»:

- Як можна у дефіле «представити» чесність та порядність?
- Як не перетворити виступ на чергове нудне повчання?
- Може.... на контрасті?
- Так!

... Так народилися наші яскраві образи, що втілюють людські вади: хитрі злодюжки, професійні шахраї, місцеві грабіжники (вони ж – усім відомі «гопники»), обманщиці-циганки та інші аферисти...

Проте цей список був би неповний без більш поширених сьогодні типажів: байдужих, скупих, марнославних любителів селфі, що не помічають людського горя.

Усі вони послужили гарним фоном для позитивних героїв нашого показу – чесних і (як виявилось) порядних безхатьків, у яких під обшарпаним лахміттям криється співчутлива і добра душа, якої колись торкнувся чарівний промінь.

*Я бачив променів багато,
Що падають у ніжне море.*

*І тіней бачив я багато,
Які несуть собою горе.
Я бачив промінь найсильніший,
Він розігнав ці злії тіні.*

*Він повернув порядним людям
Усі їх втрачені надії.
Та сяє він лиш чесним людям,
Він світить тим, хто світлий сам.
Не треба брати все, що люби,
Що не поклав – те не чіпай.*

*Я бачив, що не згас, не зник
Між марноти і другорядності,
Спаливши підлість та обман,
Жар справедливості й порядності.
Я бачив, як торкнувся він,
Двох бідняків, що просять грошей,
Вони вже втратили надію,
Що хтось їх вислухати зможе.
На те, що їх побачить схочуть
І зрозуміти, пожаліти.
А хто побачить – не образить:
Безхатьки також хочуть жити.*

*А повз проходять інші люди,
Одягнені в життя яскраве,
Сила й гроші в них на блюді,*

*Та світло в серці дуже мляве.
Бездушні, марнославні блазні,
Вони живуть собі, й не знають,
Що є десь чесність та порядність –
Таких наш промінь обминає.*

*Сказав би дещо, ні – мовчить
Та добре все він пам'ятає,
Як бідний дуже чоловік
В нещасті вік свій доживає.
Знайшов із другом бідняком
Він гаманець із рюкзакком,
А в ньому сума чималенька –
Якраз на їжу й витребеньки.
А чи багато то їм треба,
Коли не їли стільки днів?!
Купити пару чебуреків
Та ще загадати смак борщів.*

*І ось біжать мерщій, щодуху
По вулиці два бідняки.
Один – босоніж, той – без шапки,
Сильно стиснувши кулаки.
А в кулаках там стільки грошей,
Що днів зо два можна прожити.
А на шляху стоїть дівчатко
І плаче сильно аж навзрид.
Два друга вмить і зупинились,
«Що плачеш, дівчинко, одна?»*

*«Чому засмучена така ти,
«Що сталося, скажи, мала?»
А дівчинка не зупинилась:
Ридає, плаче, аж іка:
«Портфель згубила я найкращий»,
І знов не втрималась сльоза.
«Рюкзак, насправді, із дешевих,
Та головне, що було там –
Гроші на ліки любій мамі!»
І знову воля тим сльозам.*

*Згадали жебраки про мам,
Що вчили їх по правді жити...
Але життя – це не обман,
І промінь просто так не світить.
Зітхнувши сумно, не без болю,
Безхатько руку простягнув:
Шуршать купюри по мозолям,
Та гроші все ж він повернув.*

*Багатим будь духовно важко,
А чесних в світі небагато.
Та лиш таких промінчик буде
Яскравим світлом обіймати.*

Учні 7-Б класу

Ми віримо, що такий промінь не омине і вас. Адже це, насправді, просто – залишатися вірним собі, бути порядним, дарувати оточуючим свою увагу і тепло... Подаруй світло!

Юніори у світі Історії

Історія – такий захоплюючий предмет! Так цікаво поринути в минуле, у світ таємниць і загадок! Нашій команді з шести учнів під назвою «Адреналін – 315» була надана можливість випробувати свої знання на масштабному проєкті «Юніор – 2018». І ми її використали!

За межами шкільної програми

Звичайно, емоції та переживання переповнювали кожную клітинку тіла. А детальніше про конкурс та враження від нього розкажуть самі його учасники з нашої команди.

Ось, наприклад, враження Мирослави Кравець із 7-Б: «Конкурс відбувався в два етапи. Перший етап – районний. Звичайно, ми хвилювалися, але потім поринули у вир змагань. Їхня особливість у тому, щоб розширити світогляд дітей, навчити їх чомусь новому, вийти за межі шкільного навчання. Завдання були з урахуванням знань учнів, проте разом із чимось цікавим і незвичайним».

Перший етап пройдено!

А ось опис процесу нагородження команд очима Назара Ключковича з 7-А: «Наша команда робила великі успіхи у більшості питань. Коли почали виголошувати результати, спочатку нас не називали.

Оголосили володарів 5-ого, 4-ого, 3-ого місць, і наші серця стиснулися неприємним і липким хвилюванням. Трусилися руки, ходили ходоком коліна, голова гула переживаннями й чекати було неможливо. Виголосили друге місце – також не ми, проте це означало єдине: ми виграли!».

Отримали незабутній досвід

На першому етапі ми досягли значного успіху, одержавши перемогу з 25 команд. Та, на жаль, на другій сходинці цієї захоплюючої навчальної драбини під назвою «Казки народів світу» нам не так пощастило. Та наші учасники не впадали у відчай і старалися залишатися на позитиві.

Більше про це пам'ятає Мирослава Кравець: «На другому етапі ми не зайняли призове місце, але цікаво та змістовно провели час і дізналися багато нового».

Ділитися своїми думками й Назар Ключкович: «Другий етап був складнішим. Ми програли, але отримали незабутній досвід, що допоможе нашій команді в подальших перемогах».

Конкурси як нові можливості

Отже, ми не жалкуємо, що взяли участь у даних змаганнях. Конкурси такого роду надзвичайно згуртовують колектив і відкривають двері до світу нових можливостей. А почуття, отримані внаслідок спільної роботи та оголошення результатів, вкарбовуються в серця назавжди. І я впевнена, що нашу гімназію чекають ще сотні перемог і тисячі незабутніх емоцій!

Аліка Багазова, учениця 7-Б класу

«Дім моди» Гімназії №315 Де починається подорож...

Надлегкі та рішучі образи колекції модельєра Нікі створено за допомогою лаконічних ліній та сміливих кольорових рішень. Ультрасучасне поєднання – це мінімалістичний шик та інноваційний стиль в повсякденному одязі.

Переглянувши всі виступи можна дізнатися, що Ніка і балет «Діти і Госякова» були відзначені всіма модними критиками як прорив року! Хотілось би частіше бачити покази таких талановитих людей!

Занурення в дивовижну веселку

Модельєру в створенні колекції допомагає велика команда. Креативний директор, наприклад, задає особистий віртуозний темп. Яка його ціль? Тримати руку на пульсі часу, створювати неймовірну розкіш та робити її досяжною. А балет «Діти і Госякова» незабутньо презентував колекцію – показуючи, як можливо моду поєднати з мистецтвом танцю і граційними рухами відповісти на виклик, де нове покоління готове до подорожей у дорослий світ.

Веселка життєрадісних емоцій випромінювала із різнобарвного подіуму гімназії та розсіювалась на захоптиві обличчя глядачів. Деякі з них були одягнені в речі, колір яких відповідав одному із відтінків веселки, завдяки чому різнобарвне проміння розліталось за межі подіуму і створювалась атмосфера єдності та повного занурення в диво. Незабутні враження!

Сучасна та амбіціозна колекція

Те, що бачить Ніка, повністю збігається з духом гімназії: актуальність, яка невід'ємна від практичності. Втілити таку ідею – задача амбіціозна та водночас зрозуміла. Тут завжди треба бути «поза часом» та водночас вміти ловити момент, потрібно створити культуру, яка буде зрозуміла та цікава і молодому, і старшому поколінню.

Показ почався із виходу учасників балету «Діти і Госякова» в білому. Таким чином Ніка дає зрозуміти, що вона починає з чистої сторінки, на якій буде написана її історія. Потім білосніжні образи змінюються схожими нарядами, але в чорному кольорі, що свідчить про зміни і силу.

Бездоганність колекції простежується і в деталях: логотип «Z» та яскравий макіяж підкреслюють впевненість та рішучість Людей з великої літери! Шикарний показ!

Ексклюзивне інтерв'ю із модельєром

– Ніка, що Вас, відомого модельєра, надихнуло на таку колекцію? До останнього Ви тримали нас в інтризі... Як називається Ваш проект?

– Мене запросили взяти участь у показі мод на тему: «Модно бути Людиною з великої літери». У моїй уяві промайнула ідея щодо «Рішучих та впевнених у собі», адже нинішні підлітки, яких ще називають «поколінням Z» – це майбутні відомі лікарі, актори, науковці, професори, тобто – Люди з великої літери! Наприклад, у 7-В класі навчається багато майбутніх спеціалістів і гарно навчається у них вважається модним!

– Що саме стало унікальним у Вашому витворі?

– Надворі глибока осінь, майже зима, коротшає день, світло швидко змінюється темрявою, зникають яскраві кольори. Але ж МИ – покоління «Z»: впевнені та рішучі, тож для всієї молоді, хто вважає себе майбутньою Людиною з великої літери, ми пропонуємо не боятися кольорів та легких тканин. У будь-яку погоду, незалежно від настрою – рушати вперед! А коли за душу беруться сірі сумніви – женіть їх та повертайте своє світло!

– Яке модельєрне агентство представляє Вашу колекцію?

– Ви здивуєтесь, але сьогодні мою колекцію представляють не професійні моделі, а балет «Діти і Госякова».

Учні 7-В класу

7-Г

ЧЕРЕЗ ТРИ РОКИ...

Наприкінці 7 класу ми вирішили помярати про майбутнє: у кого що зміниться через три роки. І виявилось, що всі впевнені – зміни відбунуться!

На думку Аріни Кувички «важливо мати якусь мету у своєму житті». Аліна Гризлова стверджує, що «кожна людина мріє стати ідеальною і, хоча ідеалу людини немає, але всі прагнуть до нього наблизитись».

Всі одностайні в тому, що «подорослішають, стануть розумнішими і більш досвідченими», «будуть заробляти багато грошей», «будуть жити дуже добре», «стануть людьми, які будуть потрібні в своїх сферах». І для досягнення мети багато хто планує після школи вступити до «престижних вищих навчальних закладів», а поки хочуть поглиблювати свої знання, вивчати іноземні мови, займатися улюбленими справами після уроків, робити щось цікаве і нове для себе та рідних.

Хтось хоче «самореалізуватись і знайти себе у велико-

му світі» (Даша Лук'яненко), «жити та робити щось цікаве та нове» (Ліза Жуковська), «Побачити більше країн, почати вести свій блог і розповідати про свої пригоди, робити все для того, щоб мені подобалося моє життя» (Настя Суркова). Впевнені, що стане відомим плавцем, Ігор Качук і «зможеть сам заробляти гроші і бути незалежним». Планує перемагати у творчих конкурсах і Дарина Олейнікова. Міша Соколенко хоче стати пілотом цивільної авіації. Даня Поліщук планує опанувати трюковий самокат і зайнятися дизайном. Ніка Іжко розглядає можливість стати «рев'ю-журналістом». Писали і про буденні події. Влад Бугаєнко сподівається стати достатньо відповідальним, щоб завести домашнього улюбленця. Багато дівчат «навчатись смачно готувати».

А от Юліана Співак мріє глобально: «У навколишньому середовищі відбудуться величезні зміни – люди винайдуть пристрої для очищення води, сконструюють заводи,

які не будуть забруднювати повітря, а будуть чистити його, відбудеться багато позитивних змін і повітря та вода стануть набагато чистішими».

Наші думки чудово підсумувала Катя Євдошенко: «За 3 роки може станеться багато речей. Ми зустрінемо добрих, щирих та відданих друзів. Будуть також і погані події: розставання, зради, погані настрої. Але це не завадить нам нам бути добрими, розумними та відкритими до знань». А слова Марії Васцьковської можна взяти і за девіз свого життя: «Ніколи не говори ніколи! Нікого не слухай, намагайся жити для себе»

Сподіваємося, через три роки все, про що ми написали здійсниться. Побачимо... Чекати лишилось не довго...

Юлія Володимирівна
Наконецька, класний керівник і учні 7-Г класу

У шкільний КВК граймо – та перемагаймо!

Щороку у нашій гімназії проводиться гра «Клуб Веселих та Кмітливих». У ній беруть участь учні восьмих класів. Кожна команда готує три свої номери: привітання, «стем» і домашнє завдання. Проводиться ще й додатковий конкурс на імпровізацію. Судді оцінюють команди від 1 до 5 балів. Та команда, яка отримує найбільшу кількість балів, стає переможцем

Цього року 8-Б теж взяв участь у КВК. Оскільки багато учнів хотіли потрапити до команди, ми зібрали її дуже швидко. Нам допомагала молода режисер Євгенія, з якою восьмикласники одразу знайшли спільну мову. І ось почались репетиції...

Спочатку було складно. Танці здавалися важкими, а бездоганно зіграти свою роль – неможливо. Але з кожною репетицією нам вдавалося все краще. Під час роботи усім було дуже весело, що іноді заважало продуктивній роботі. Найбільше ми сміялися під час репетицій СТЕМу, тому його акторам довелося репетирувати окремо.

Це наша спільна перемога!

У день виступу всі дуже нервували. Зібравшись раніше, ми повторювали слова та готувалися до гри. У команди був особливий оригінальний стиль – чорні джинси, біла футболка та червона сорочка в чорну клітку. Тож на сцені ми здавалися єдиним цілим.

Коли вийшли на сцену, то одразу перестали нервувати. Все було дуже круто! Від сміху глядачів на наші жарти ми розслабилися і вже зручно почувалися на сцені.

Коли нас викликали, щоб оголосити результати, ми дуже хвилювалися. І ось... Ми перемогли! Неможливо описати ті емоції, що переповнювали кожного! Ми обіймалися, сміялися, хтось навіть плакав! Напевно, саме у такі хвилини розумієш, що ми – одна сім'я. Вітаю!

Олександра Юрченко, учениця 8-Б класу

Перемога!

КВК

КВК

Майстер-клас «Лялька-мотанка» у межах проекту «Наукова громада для дітей»

Лялька-мотанка оберігає дітей від зла та лихої долі – так вважають українці вже понад 5 тисяч років. Така лялька розвиває уяву і креативне мислення, адже кожен може виготовити її такою, якою захоче сам. А ще її приємно обіймати.

12 грудня за підтримки відділення української філології та мистецтвознавства Київської Малої академії наук учнівської молоді та Громади для дитини, у межах спільного проекту «Наукова громада для дітей» в стінах київської гімназії № 315 відбувся майстер-клас, під час якого учні зробили власноруч дивовижні ляльки-обереги для своїх ровесників, позбавлених батьківського піклування. Їх підтримали педагоги Галина Павлівна Соколянська та Світлана Євгенівна Письменська. Красуні-мотанки, а також солодощі передані в центри соціально-психологічної реабілітації Київської області.

Дякуємо усім, хто долучився до проекту, не залишився байдужим та подарував часточку свого тепла тим, хто дійсно потребує цього.

*Відділення української філології та мистецтвознавства
Київської Малої академії наук учнівської молоді та
заступник директора гімназії № 315
Кривенок Алла Миколаївна*

Тато, мама, я – спортивна сім'я

Одним із завдань конкурсу було зробити музичну розминку з усіма учасниками команди. Пісню «Крила» Дж.Королькофф було вибрано не випадково. Бо коли ми, батьки, підтримуємо своїх дітей, віримо в них, допомагаємо, то й діти впевненіше, спокійніше переносять невдачі та чітко крокують до своєї мети. Тато та мама, це, як два крила. Завдяки їх підтримці діти впевнено летять по життю...

Ми – найважливіші просвітителі

Як тільки ми дізналися про змагання, то одразу були готові брати участь – завдяки нашим дітям, бо дуже кохаємо та підтримуємо їх. «Батьки є найважливішими просвітителами своїх дітей», – заявляє Дорін Грант, авторка досліджень впливу школи на домашнє середовище.

Дякуємо й класному керівнику наших дітей – Олені Анатоліївні, яка запросила, заохотила нас та дала змогу відчути емоції змагань. Адже навіть тоді, коли вчителі пропонують про таку співпрацю, багато батьків неохоче ставляться до цього. «І це не тому, що вони байдужі, надто зайняті чи їм не вистачає впевненості в собі, – твердить Дейвід Луїс. – А тому, що вони непохитно переконані, що дитина буде тільки соромитися їх».

Але така концепція просто хибна.

Ніхто й ніколи не замінить батьків

Дитина зазвичай стає впевненішою за підтримки рідних. Я впевнена, що представники родини завжди мають бути присутніми на змаганнях, виступах, концертах. Вчителі та друзі на змаганнях, яка б кількість їх не була, ніколи не замінять батьків, які вболівають або беруть активну участь разом з дітьми. Бо їм вкрай важливе наше ставлення до їхнього виступу, наша оцінка, наша реакція.

Завдяки активній участі в житті дитини ми стовідсотково зблизимся з ними. А дітям буде приємно відчути нашу підтримку.

Крокуйте поряд з дітьми впевнено

Впевненість в собі – це прояв внутрішньої сили та мудрості, заснованої на розумінні своєї істинної позитивної природи. Кожна перемога над собою дає силу для нової перемоги. Рішучість – це залог успіху! Крокуйте поряд з дітьми впевнено, і успіх буде з кожним! Щастя всім!

Мама учениці 8-В класу
Любов Олександрівна Блискавка

Для чого нам книга?

...Для того, щоб дорослішати, не старіючи.

Сьогодні люди мають можливість зв'язуватись один з одним протягом декількох секунд на будь-якій відстані, але плата за зручність виявилась занадто високою: маючи більше можливостей для спілкування, ми не стали ближче один до одного...

Чи є час подумати про душу?..

Скоріше, навпаки, стали рідше зустрічатися, рідше дивитися одне одному в очі, мало спілкуватися в колі «живих» людей. Ми почали віддавати перевагу спілкуванню в мережі, де можна декількома ударами клавіш дати швидку відповідь, не дивлячись людині в очі. Ми віддаляємося один від одного, але найгірше – від себе.

Адже тепер перед собою бачимо тільки екрани, головне завдання яких – позбавити нас від роздумів, лише розважати, розважати, і розважати. Всі блага цивілізації спрямовані на те, щоб зовсім позбавити нас вільного часу. Нікому не потрібно, щоб у нас залишався час подумати. Подумати про саме головне – про власну душу. Той, хто перестає міркувати про своє життя, перестає бути живим, він лише існує.

Більшість із нас перестали читати...

Людину формують пізнання, пізнання самого себе. В цьому, як ніщо інше, допомагає книга. Під впливом суспільства, часу, власної лінії життя більшість із нас перестали читати книги, міркувати, спілкуватися та розвивати один одного. Людство більше не хвилюють проблеми і почуття тих, хто їх оточує.

Ніщо так не змінює людину та її світосприйняття, як здатність співчувати, думати, страждати. Саме цьому вчить книга. Правильна література дає можливість зрозуміти та побачити власні помилки, усвідомити причини людського страждання. Лише їх усвідомлення піднімає людину на новий рівень розвитку.

Справжня література живе віками

Кожна книга, яку ми не читали, є для нас новою. Але беручи її в руки, варто подумати, через який проміжок часу пройшла ця книга. Справжня література живе віками. Вона несе в собі краплю вічності, адже має те, що змушує її читати протягом багатьох століть. Вона приховує в собі таємницю – істину. Істина без нас обійдеться, але ми без неї – ні...

Людина повністю складається з того, чим вона наповнює себе. Як ми живимо наше тіло, так саме маємо жити нашу душу, жити правильною літературою. Читання хороших книг – це розмова з найкращими людьми минулих часів, і при тому така розмова, коли вони повідомляють нам кращі думки. А от якого співрозмовника обрати, вирішувати Вам...

Вчать, виховують, змушують думати

Будь-яка книга, погана або хороша, несе користь. Погана книга змушує нас цінувати хорошу, а хороша – побачити погане в самому собі. Найкращі моменти в читанні – коли ти знаходиш думку, відчуття, погляд на речі, які здаються тобі особливо рідними. І ось, вони перед тобою висловлені кимось іншим, тим, кого ти ніколи не зустрічав, можливо вже давно померлим. Як ніби-то чиясь рука простягнулась і торкнулась твоєї.

Книги вчать нас, виховують, змушують думати. З книгами ми проживаємо інші життя, а своє множимо в тисячу разів, тим самим дорослішаємо, не старіючи.

Анна Кудрява, учениця 8-Г класу

Подорож до Китаю

Китай – одна з найцікавіших країн на планеті. Вона притягує не тільки своїми численними традиціями, але й безліччю таємниць і загадок.

На щорічному конкурсі «Діалог держав», який проходить у нашій гімназії серед паралелі 9х класів, нам пощастило представити саме цю країну.

Підготовка була ретельною та копіткою. І ось настала довгоочікувана мить нашого виступу.

Привітала усіх зі святом та почала розповідь про Китай наша незрівняна ведуча Тінда Чинго (Чорна Софія). В цей час під тихий музичний супровід танцювальна група (Кирилова Олександра, Тихонова Олена, Перебийніс Маша, Остапенко Світлана, Шкорута Андрій, Царенко Ілля, Миргород Богдан) виконувала хореографічні рухи у дусі бойового мистецтва Китаю. Це дійство одразу перенесло глядачів у колоритну, багату на традиції країну.

Китай належить до найбільш прадавніх цивілізацій, яка увібрала у себе велику кількість держав та культур впродовж 6 тисяч років. Громадянська війна у Китаї по закінченню Другої світової війни спричинила поділ цього регіону на дві держави. Це Китайська Народна республіка (КНР) та Республіка Китай. Пісня у виконанні Семиноги Богдани та Новобранця Олексія розкрила цю тему. І закінчилась словами:

*«Ми одна родина – могутня країна,
Ми всі один Єдиний край.*

*Поєднає колись наймудріша людина
Нас в Єдиний Китай!»*

Це сподівання на те, що колись буде припинений конфлікт між двома країнами, який триває вже 91 рік.

Видовищне представлення на сцені двох держав було підкреслено макетами прапорів, емблемою та гербом КНР та Республіки Китай.

У Китаї існує культ їжі. Не тільки ресторани, а й ринки зі ждею дивують гостей країни. Страви на різні смаки вражають своїм різномайттям. Гострою вважається сичуанська кухня; гуандунська – здебільшого складається з прісних страв; у шанхайській переважають солодкі страви; шандунська відрізняється солоними і жирними стравами. Вишукані китайські страви були представлені нашому шановному журі.

Символ Китаю – панда. Катя Квіч добре втілилась в цей образ. На протязі десятиліть панда з успіхом справляється з місією посла дружби та миру, легко завойовуючи серця тисяч прихильників по всьому світу.

Повітряний змій – це ще один китайський винахід. Саме з ним вибіг на сцену кумедний китайський хлопчик, Завірюха Дмитро, для того, щоб загадати бажання. Та захопив цим дійством одну з ведучих, Маргариту.

Китайці живуть за найдавнішим місячним календарем, кожен рік з якого належить одній з 12 тварин зодіаку. А найулюбленішим весняним святом є китайський Новий рік. Під час якого виконується обрядовий танець «Дракона» з вірою у нове найкраще життя. Поява у глядацькому залі макету Дракона перехопила подих глядачів. Це було дуже видовищно. Танок з Драконом виконували Кікенін Артем, Ворчак Григорій, Царенко Ілля, Ахмадов Олексій, Шкорута Андрій. Та далі більше. Кульмінацією сцени став традиційний китайський танець «Янге» з віялами. Передати глядацькі відчуття просто неможливо. У традиційному китайському одязі вродливі китаяночки (дівчата нашого класу) у танці за допомогою віял створювали фантастичні картинки: образи дивних птахів, казкових квітів, що розпускаються та закриваються.

Неймовірне задоволення від виступу отримали наші діти, батьки та вчителі. У промовах членів журі була дуже відчутна симпатія саме до нашого представлення країни. Багато теплих слів ми почули на свою адресу. Та після довгого коливання вердикт журі було оголошено. Китай посів друге місце.

Звичайно ми були задоволені. Адже позитивні емоції та відчуття, які діти отримали від підготовки до конкурсу та самого виступу – це є найголовнішим.

Такі заходи згуртовують дітей у міцний творчий колектив, розкривають акторські здібності та допомагають дітям вирости гармонійними, впевненими у собі особистостями. Дякуємо нашій гімназії та щиро вітаємо з Днем народження! До нових звершень!

*Ірина Кирилова, мама учениці 9-А класу
Олександри Кирилової*

9-Б: як ми вершини підкоряли

Цього року Ми вирішили підкорити Говерлу і на початку осені вирушили в похід. Гори... На них неможливо дивитись без захвату. Дуже захоплююче і цікаво, йшли в Карпати вперше. Похід був просто чудовий!

З погодою нам дуже пощастило, було тепло, лише вночі прохолодно! Пейзажі природи, які перед нами відкривались, неможливо передати ні одною камерою, їхня краса безгранична і непередбачувана!

Група була найкраща – всі були дуже веселі і енергійні, ніхто не жалівся, кожен залишив після себе багато хороших вражень. Було по-справжньому круто!

Спуск був довгим, важким, але радісним – назустріч йшла величезна кількість туристів з прапорами України. Всі старалися потрапити на Говерлу і залишити там власний прапор України, від себе особисто, від свого регіону, від свого міста – дуже патріотично.

Верталися додому втомлені, але з бажанням і впевненістю повернутися в Карпати. Цей похід залишив багато незабутніх вражень після себе. Насолоджуйтесь безмежною красою нашої природи!

*Смарагдові ялини гомінкі
Легенди вітру тихо вповідають,
У говір той вливаються струмки,
Про край карпатський все пісні співають.
Краса Карпат, неписана краса
В тих синьогорах і духмяних луках
Навіки розчиняється душа
І серце із Прутом не зна розлуки.*

Учні 9-Б класу

*Карпатських гір торкнулася душа,
Яке це диво Божої природи:
Смереки ніжно ріжуть небеса,
Так величаво сонце з гір виходить.
А трави пахнуть, краще всіх парфум,
Мов килими, квітують полонини,
Трембіти голос розганяє сум,
Купаються у хмарах верховини.*

Believe You'll be a Winner

Музика має потужний вплив. Зрозуміло, що найголовніше для рок-музиканта – створювати музику, що знаходить шлях до серця людини, яка буде важлива саме тепер. Шанувальники рок-групи нашої гімназії «VIDVERTI» в цьому році почули пісню «Winner», яка присвячується всім, хто не боїться йти проти течії, змінювати світ на краще, має сумніви, але й надію. Це призив не здаватися і вірити в свої сили. Саме з композицією «Winner» і кавером на відомий хіт «Come together», що з'явився півсторіччя тому і який досі не втратив актуальності, гурт «VIDVERTI» увійшов у фінал відомого змагання School Bands Battle. Це для учасників гурту і всіх, хто прийшов їх підтримати, було справжньою перемогою.

Вперше School Bands Battle відбувся п'ять років тому. Організатори конкурсу Володимир Бульба і Денайс Дорофеев ставлять найважливішу задачу: дати дітям відчуття сцени та єднання із залом, допомогти їм зрозуміти, що таке – працювати разом з досвідченими музикантами. В журі змагання – відомі музиканти, журналісти, музичні критики, а на сцені поряд з дітьми в півфіналі виступали «Love'n'Joy» та «Чай з м'ясом». Володимир Бульба, який є також директором Київської музичної школи Rock School, що налічує сьогодні 1000 учнів без вікових обмежень, і де працюють 30 досвідчених викладачів, які самі грають у рок-гуртах, наполягає, що треба відноситися до результатів конкурсу не як до відбору найкращого, а як до здобуття сценічного досвіду. Але для гурту «VIDVERTI», що в попередньому составі вже здобував перемогу в School Bands Battle, вихід у фінал в цьому році був дуже важливим.

Сьогоднішній склад: вокал – Марго Александрова, соло-гітара – Коля Давиденко, ритм-гітара – Діма Сущенко, бас-гітара – Богдан Гладчук, ударні – Антон Степюк. Музику «Winner» було створено незмінним музичним керівником «VIDVERTI» Олегом Алеєвим та музикантами, а слова написала вокалістка гурту Марго Александрова. Ця пісня – для всіх, хто знаходить в собі сили бути кращім.

Winner

They say, our life is not an easy game.
Can't escape it
World is never just, so never complain.
Just accept it
U'can't be cool and safe: it's a vulnerable age
But we can escape it on the stage.

You don't give in, and live in a dream,
People cling to better world.
You make your rules, it's cool to be a dreamer.
You don't give in, song helps to win.
Find your tune,- it's rock-n-roll!
Don't ever quit, believe you'll be a winner!
Wherever you go, whatever you do –
Kill your fear.
You go ahead and never look back
In despair.
Never step aside – be brave, set free your mind.
Take a risk and fight – it is your life!

*Ольга Александрова,
мама учениці 9-Б класу*

VIDVERTI

Діалог з Хорватією

Наша чудова гімназія кожного року чимось та і вражає! Різноманітні конкурси, змагання, шоу стали невід'ємною частиною шкільного життя.

Цьогоріч 9-ті класи були задіяні в конкурсі «Діалог країн». Нашому 9-Г випала Хорватія. На початок конкурсу, чесно кажучи, знань про дану країну було замало! Зате з яким ентузіазмом діти почали вивчати історію країни, її звичаї! З яким захопленням вони після уроків поспішали на репетиції!

І ось нарешті, день змагань. Хвилювалися... Але невпинна жага до перемоги принесла нам таку жадану «вікторію». А далі районний конкурс і зайняте там 1-е місце! Хочеться додати, що ще на етапі підготовки до конкурсу наш клас тісно співпрацював з Посольством Хорватії в Україні та особисто з Надзвичайним і Повноважним послом Хорватії в Україні пані Аніцію Джамич.

А ще, зайнявши перше місце в районному конкурсі, діти були запрошені до Посольства на зустріч і вже там було прийняте рішення, що наш чудовий клас буде представляти Хорватію на Дні Європи в Києві. Стало ще цікавіше! Адже це велика сцена і сотні глядачів. Виступили, на заздрість, суперово! Діти були в захваті від аплодисментів та вдячності за чудовий виступ.

А ми, батьки, хочемо висловити щиру вдячність класному керівнику Бичковській Г. Є. за те, що вона надихає, а також директору гімназії Бірюку О. О. за всебічну підтримку таких заходів, адже вони спонукають вивчати історію, культурні традиції держав, звичаї народу, що там проживає. А ще, це – найкращий стимул для самореалізації в умовах європейської інтеграції.

Батьки 9-Г класу

Кожного року наш талановитий клас виступає на «День народження гімназії». Яких виступів у нас тільки не було: і КВК, і Греція, і поп-музика! Але нарешті ми дочекалися важливого моменту: в 10 класі учні мають представити своїх Міс та Містера...

Міс і Містер

Із дивовижного 10-Б

Хто міг подумати, що саме я буду Міс, адже в нашому класі дуже багато талановитих і красивих дівчат. Проте саме мені припала можливість представити наш 10-Б на вищому рівні. Нашим Містером став мій друг Едмон, ніхто не здивувався, що обрали саме його – він справжній джентльмен нашого класу.

Show Must Go On

Підготовка до виступу виявилась дуже непростюю. Найскладніша за всі наші минулі виступи! Найбільше часу і зусиль ми приділили танцю. Скільки годин було витрачено у залі хореографії!

Але результат був того вартий: зал наче шаленів, коли бачив наші «професійні» рухи під легендарну пісню «Show Must Go On».

Кожен з нашого класу відчув себе справжнім танцівником і акробатом. Наш танець був надскладним і потребував гарної фізичної підготовки, щоб виконувати акробатичні трюки та підтримки. Але завдяки нашим старанням ми впоралися.

Наче в театрі... Незабутньо!

Під час акторської гри кожен заряджав своєю харизмою глядача, ми віддавалися по повній, грали як справжні актори. На момент виступу мені взагалі здалося, наче я виступаю в справжньому театрі.

Я дуже вдячна за цей виступ і досвід, який ми здобули. Це дивовижні емоції, з неперевершеним класом.

Катерина Вовченко, учениця 10-Б класу

mie i
mister

МІС і МІСТЕР

Яскраві моменти з життя 11-А

1 вересня – початок занять. Останній 11 клас та видатна подія – День народження гімназії. Це останній наш рік у гімназії, і тому ми будемо готуватися до цієї події дуже старанно. Наш класний керівник Наталія Іванівна завжди підтримувала нас та давала поради. Тому, не марнуючи часу, ми розпочали підготовку до конкурсу «Міс та Містер».

Моєю партнеркою було обрано Клеміхіну Ірину. Не зважаючи на всі труднощі, ми не втрачали надії на перемогу та підтримували один одного. Кожен учень нашого класу активно брав участь у цьому нелегкому завданні, намагався нам допомогти. Тема конкурсу «Колесо винаходів в розважальній галузі». Ми розпочали підготовку дуже стрімко, але за місяць до конкурсу ми кардинально змінили все: сценарій, танець та образи. Запросили нового режисера з сучасними поглядами. Ним став студент 2 курсу Інституту Журналістики КНУ Данило Гайдамаха. Він запросив свого знайомого хореографа – Світлану Мороз. Вона стала нашим мотиватором і з перших хвилин знайомства з нею ми повірили в нашу перемогу. Концерт у нашому виконанні розчулив зал.

Домашнє завдання було найскладнішим етапом підготовки. Ми підійшли до нашої теми з іншого боку та показали, що розваг насправді існує безліч і є важливим те, як ми їх використовуємо. Наші друзі з інших класів дивувалися, як нам вдалося за такий короткий проміжок часу так гарно підготуватись. Дякуючи всім: і батькам, і однокласникам, і класному керівнику – ми здобули перемогу! Особливу подяку хочемо висловити директору гімназії №315, Бірюку Олександрю Олексійовичу, за те, що він влаштовує такі заходи, які згуртовують весь клас.

Микита Гайдамаха, учень 11-А класу

Спортивне життя гімназії

Напротязі багатьох років у гімназії проводиться традиційне спортивне свято «Тато, мама, я – спортивна сім'я». Змагаються учні восьмих класів разом з батьками та класними керівниками.

Мета цього змагання – створити атмосферу свята, ознайомити з історією Олімпійських ігор, розвинути інтерес до пізнання історії спорту нашої країни, спритність, витриманість, сміливість, почуття колективізму, дружби, взаємодопомоги, виховувати любов до фізичної культури та спорту, відчуття патріотизму, любові до Батьківщини.

І цього 2019 року у спортивній залі гімназії свято пройшло у спортивному поєдинку серед команд цих класів. У програмі спортивного свята були різні конкурси, рухливі естафети з обігу та ходьби, пізнавальної вікторини та різні завдання окремо для дітей, батьків, жінок.

Слід зазначити, що учасники в боротьбі за перемогу віддавали все своє натхнення, емоції, старанність і вміння. З кожним спортивним конкурсом змагальний дух кожної команди набував свого апогею.

Цікавими були завдання щодо пізнавальної вікторини, в якій необхідно було відповісти на питання, які стосувались спортивної тематики, українознавства та історії козацтва.

Далі змагання набули характер великого спортивного свята, схожі на «малі олімпійські ігри».

Найемоційнішим був танцювальний конкурс. Після жеребкування кожна команда виконувала танець у музикальному супроводі, та після його виконання учасники отримували бурхливі оплески від вболівальників, суддів і усіх присутніх.

Із задоволенням була прийнята пропозиція усім учасникам свята виконати танець разом, який ще більш згуртував учнів і батьків.

Потім урочисто кожна команда отримала нагороди та подарунки.

Батьки були дуже вдячні організаторам та суддям за проведення цього спортивного свята.

*В.П. Ромащенко,
вчитель-методист фізичного виховання,
спеціаліст вищої категорії, «Відмінник освіти»*

«...Так всі ми такі, ти вже вибач нас, звичайних людей. Слабохарактерні ми. Легко втомлюємося. На нас тиснуть – ми гнемося. Нам лестять – ми віримо... Купують нас – ми фиркаємо, але недовго – поки в ціні не зійдемося...».

Слова фінального монологу Принца з вистави «Попелюшка. Після казки» беруть за душу і в очах глядачів помітні сльози...

«Попелюшка. Після казки...»

Це вистава зразкового художнього колективу шкільного театру «Крок у Майбутнє» гімназії № 315 (режисер-постановник Олена Руднева). Розповідь про те, як склалося життя Попелюшки і Принца після весілля. Про любов і зраду, про складний вибір і честь, про безмежну доброту і злісну заздрість.

І такі складні теми зуміли розкрити на театральній сцені учні нашої гімназії. Кожен образ, кожна роль заслуговують на оплески. І це не пройшло повз увагу журі фестивалю-конкурсу дитячих театральних колективів закладів освіти «Срібне джерело».

Номінації за краще виконання

Спочатку виставу відзначили на районному етапі конкурсу, де вона отримала «Гран-Прі». Також нагороди отримали: в номінації «Краща чоловіча роль» – Олександр Паламарчук, учень 9-Д класу, за роль Принца. В номінації «Краща жіноча роль» – Марія Павлечко, учениця 6-А класу, за роль Попелюшки. За краще виконання ролей другого плану нагороди отримали Ярослав Куць, учень 8-Б класу, виконавець ролі Короля, Дар'я Драч, учениця 8-В класу, виконавиця ролі Гортенції, та Назар Мотринчук, учень 6-А класу, виконавець ролі Учня Феї.

А потім був наступний етап конкурсу – міський, і 2 місяці хвилюючого очікування результату. І ось цей момент настав.

Церемонія нагородження

15 травня 2019 року відбулася церемонія нагородження переможців конкурсу. Результат коштував наших надій і очікувань – 1 місце! І знову свої заслужені нагороди отримали Марія Павлечко, Олександр Паламарчук і Назар Мотринчук. Також за виконання ролі Бум-Паперо нагороду здобула учениця 8-Б класу Анастасія Павлечко.

Це був складний, хвилюючий, але дуже цікавий рік для всіх акторів театру і нашого режисера Олени Іванівни. І кожен зробив свій внесок в загальний успіх.

Марія і Анастасія Павлечко, Софія Красун, Олександр Паламарчук виконали пісні, які доповнили драматургію п'єси. Ярослав Куць зарядив всіх своїм королівським гумором. Всім глядачам запам'ятався яскравий образ Генерала, втілений Вікторією Гуць, ученицею 9-Д класу.

Звичайно ж, і казка, і її продовження не могли б відбутися без допомоги Феї (Софія Межул, 9-Г). А інтриги і гостроти не було б без Мадам (Владислава Сирота, 9-Б) і Агнеси (Софія Красун). Також зі своєю роллю Софі блискуче впоралася Софія Яновська з 8-В класу. Окреме спасибі хочеться сказати акторам молодшої групи за роботу в масових сценах.

Енергія і дух сцени

В якості нагороди, на додаток до дипломів, наші актори отримали квитки в Київський Національний Академічний Театр Оперети на мюзикл «Скрипаль на даху». Куди і вирушили 1 червня, щоб подивитися на майстрів своєї справи, відчути енергію і дух сцени, оплесків, щоб зарядитися на нові образи, нові спектаклі і нові перемоги! Удачі тобі, наш улюблений театр «Крок у майбутнє»!

*Паламарчук Олександр,
учень 9-Д класу, за сумісництвом Принц*

Як встигнути все – поради від «академіків»

«Академіки» – це ми, академічний 10-А, або просто «матклас».

Звісно, як і всі наші однолітки, ми не уявляємо свого життя без спілкування у соціальних мережах, але, все ж таки, пам'ятаємо про реальні справи. Перш за все, це, звичайно, спорт. Давно і успішно займається ним Олексій Кривенюк. Цього року він у складі молодіжної збірної України брав участь у змаганнях у Китаї. А Костя Половнюв – кандидат у молодіжну збірну України з досить екзотичного для нас бейсболу. Ярослава Лавірко займається черлідингом. Уявіть, на змаганнях у Германії її команда увійшла у трійку кращих у світі!

Захоплюються спортом, а саме, бойовими мистецтвами, Матвій Лазарев та Аліса Цветкова. Соня Гутгарц є членом збірної Києва з лижного спорту. Ярослав Сулим постійно бере участь і перемагає у чемпіонатах України з карате. А ще Ярослав чудовий актор і постійний учасник шкільних мистецьких заходів. Цього року чарівна пара Ярослав Сулим і Даша Балабан стали віце-містером та віце-міс гімназії №315 у конкурсі Міс та Містер. Даша, до речі, захоплюється візажем і допомагає чудово виглядати на сцені усім артистам гімназії. Аня Буберенко ведуча шкільних свят, і брала участь у конкурсі «Діалог держав».

Все досконало знають про футбол Влад Манько, Сергій Омельченко і Ілля Кшевецький. Вони і самі з задоволенням ганяють м'яча кожної вільної хвилини. При цьому Сергій – учасник скаутського руху і вже був у експедиції у Шотландії. А Ілля подорожує не лише простором, а й часом. Він захоплюється історією і є призером міського конкурсу Малої Академії Наук з цього предмету. Перемогу у міському конкурсі МАН з географії здобула Ангеліна Гордієнко. А Марина Сошко – переможець міських етапів олімпіад з багатьох предметів. Антон Журавльов – визнаний знавець фізики та хімії, Нікіта Муренець не уявляє життя без математики та шахів, а Маша Кондратенко пише чудові твори. Своїми успіхами учні завдячують глибокій зацікавленості предметом, чіткій організації праці та своїм наставникам.

Ще одним нашим захопленням є музика. Її можна писати та грати самому, як це робить Артем Байбара. Цього року у Артема відбувся дебют на шкільній сцені. Під музику можна танцювати.

Справжні майстри у цьому – Маша Утробіна, Стас Єлізаров, Ліза Титаренкота Андрій Черніков.

Коли згадують про Машу Єременко, кажуть, «дуже розумна», а ще «надзвичайно творча». Можливо, саме захоплення змалку рукоділлям допомогло Маші загострити свій розум, адже про те, що розвиток дрібної моторики допомагає розвинути розумові здібності, говорять і вчені. Захоплюються творчістю і Маша Сердюк та Аліса Сімкіна.

А ще ми любимо подорожувати. Особливо захоплюються цим Маша П'юро та Максим Кобець. А Саша Київська та Настя Бієнік збираюся наступного року відвідати Францію за програмою обміну студентами. До того ж, вони затяті театralи і не проти побувати у музеї, особливо, у якомусь незвичайному.

Ми переймаємося минулим та сучасним нашої країни. Так, Саша Соколовська та Олексій Кривенюк займаються у гуртку патріотичного виховання «Джура», який очолює, до речі, випускник нашої гімназії Артем Бурканов. Ми вважаємо себе патріотами України, і це без усілякого пафосу. Тим, хто зараз скептично посміхнувся, додасть оптимізму Максим Коцюбинський: «Хоча багато хто з нас збирається навчатися за кордоном, – каже хлопець, – але ми готові жити і працювати в Україні, адже це наша земля і від нас залежить, якою вона буде. Ми готові розпочати зміни з себе».

Отож, щоб гарно навчатися, не досить весь час просиджувати над книжками – треба ще мати справу до душі, яка допоможе і емоційне напруження зняти, і робочий день правильно організувати. Тому ми вдячні своїм батькам, які ще змалечку через наше «не хочу» водили нас на гуртки та секції. А ще вчителям, які зуміли зацікавити своїм предметом та спонукали до більш глибокого його вивчення. І, звісно ж, ми щиро вдячні рідній школі, у стінах якої можемо реалізувати будь-які свої мрії і устремління!

*10-А клас та Людмила Гончарова,
класний керівник*

Іспанія.

ШЕДЕВРИ Антоніо Гауді і Сальвадора Далі:

чудернацькі фантазії

Погляд на митців очима 10-В класу

Архітектурі Антоніо Гауді (1852-1926) і живопису Сальвадора Далі (1904-1989) притаманна особлива сила. У тих, хто намагався зрозуміти ідею їхньої творчості, виникало багато питань...

Гауді і Далі народилися у Каталонії. Роботи цих майстрів викликали захват і заздрість сучасників. Вони створювали свої шедеври зі сміливістю та новизною, утворюючи чудернацький світ оригінальних художніх ідей, що признані найбільшими досягненнями світової творчості.

Ці художники, завдяки проникливості і здоровому глузду, обрали для себе свободу духу і творчого мислення.

Архітектура фантастичних форм

Суспільна думка не сприймала творчість Гауді, однак він швидко здобув прихильність процвітаючого середнього класу, який побачив в екстравагантності його споруджень можливість самоствердження.

Секрет Гауді був у тому, що, звернувшись до світу природи живих створінь, він зумів із безмежного розмаїття його форм обрати ті, які можна було перенести в архітектуру. Ідучи цим шляхом, він проявив дійсно безмежну уяву. В архітектоніці створених ним будов можна побачити структури живої матерії: стовпи дерев, прожилки листя, кістки скелетів, пелюстки квітів.

Усі його споруди, створені за законами логіки і розуму, продумані до найдрібніших деталей. Гауді, перш за все, намагався створити витвори мистецтва, усі частини яких злиті в єдине гармонійне ціле, тому його архітектура глибоко індивідуальна та наповнена естетичним змістом.

На межі божевілля й реальності

Щось подібне ми знаходимо і в творчості Далі. Він знаходив натхнення в дикій усамітненій природі, загадкових пейзажах.

Отримавши художню освіту в Мадриді, Далі почав виставлятися у Барселоні. Визнання художнику принесли не тільки його картини, а й ексцентричність поведінки. Він створив фантастичний світ. Далі часто говорив, що його творчість була проекцією підсвідомості, нав'язливих ідей і фантазій. Усе це проявлялось у самих різноманітних видах творчості: живопису, скульптурі, літературних та драматичних нарисах, сценографії, ювелірному мистецтві.

Театр-музей Далі у Фігарес, заснований ним у 1974 році, показує неординарний світ художника. Це плід неприборканого уяви Сальвадора Далі, особистість якого однаково приваблювала дітей і дорослих.

Імена, що керують життям

Гауді і Далі – типові каталонці. Цікаво, що навіть їхні імена відображають відповідний склад життя. Так, «Гауді» означає «задоволення, яке отримуєш від цікавої справи», а «Далі» – «спонукуваний непереборним бажанням».

Ось така сильна і пристрасна натура цих художників, які, отримуючи натхнення в рідній природі, стали видатними особистостями, що висловили себе за допомогою мистецтва – самої універсальної з усіх мов.

Анастасія Харченко, учениця 10-В класу

І знову – до Німеччини

Восени 2018 р. група учнів та вчителів гімназії №315 вирушила в захоплюючу і незабутню подорож у країну відкриттів, можливостей і нових технологій – Німеччину. 7 днів цікавих екскурсій, відвідування одного з найунікальніших міст, центру космополітизму, відкритого для творчості і нових ідей – Лейпцига, проживання в справжніх німецьких сім'ях, національна кухня і багато іншого приготувала для українських гостей гімназія-партнер Liborius Gymnasium Dessau

Перший день

Почала група свою подорож з прибуття в аеропорт Ганновера, де вже чекали майбутні приймаючі сім'ї. З перших секунд зустрічі турбота і теплота німців вразили всіх. І це був тільки початок настільки загадкової і багатообіцяючої поїздки.

Перший день в Німеччині діти проводили в колі своїх приймаючих родин. Хтось побував в столиці Німеччини – Берліні, хтось вирушив до музею національної історії, а хтось просто провів день, спілкуючись і гуляючи на свіжому повітрі з тими, кого вже зовсім скоро вважали близькими друзями.

Від навчання – до літаків

Із понеділка вся українська група вирушила в німецьку гімназію, яка вважається найвищою сходинкою шкільної системи освіти в Німеччині. В українських школярів була можливість познайомитися з німецькими учнями такого престижного навчального закладу, побувати на уроках і навіть взяти активну участь в навчальних дискусіях.

Діти із захопленням виходили з кабінетів, ділячись враженнями, емоціями і обговорюючи, який би наступний предмет вони хотіли відвідати. Після школи і німці, і українці або разом ходили гуляти, або відвідували спільні культурні заходи.

Таким заходом, наприклад, був похід в авіаційний музей, який надовго залишиться в пам'яті українських мандрівників, адже не кожен день випадає можливість побачити цілу еволюцію літаків, побувати в кабіні пілота і посидіти на місцях, на яких пасажирі літали близько 100 років тому!

Найкращий спосіб вивчити мову

Звичайно, варто відзначити, що величезним плюсом цієї поїздки було постійне німецькомовне середовище. Українські гімназисти змогли попрактикувати свої знання, поліпшити вимову і набратися великого словникового запасу, що є невід'ємною частиною у вивченні іноземної мови.

Німецькі діти старалися завжди допомогти, якщо були труднощі, виправляли помилки і давали поради у вивченні з одного боку складної, але, з іншого боку, популярної і затребуваної мови.

Під кінець інтернаціональна група німців і українців вирушила в невелику подорож в Wernigerode. Насолоджуючись прекрасними пейзажами, дихаючи свіжим повітрям, гуляючи по горах Німеччини і спілкуючись вже немов з рідними людьми, київська група закінчувала досить коротку, але дуже насичену поїздку.

Залишилися світлі спогади

Розставання було дуже складним, ніхто навіть не міг подумати, що за тиждень учні київської гімназії так подружаться з німецькими підлітками і не захочуть їхати додому.

Ще довго після поїздки по гімназії ходили історії та розповіді дітей про їх досить великий досвід перебування в Німеччині. Хочеться вірити, що це була далеко не остання поїздка в цю чудову країну, адже, завдяки адміністрації та співпраці двох шкіл, у гімназистів залишилися світлі спогади, які завжди будуть в їх серцях...

Михайло Ботвинник, учень 11-А класу

Зустрічаємо гостей з Німеччини

Вже за традицією, майже кожного року до нашої гімназії приїжджають учні з Ліборіус гімназії С. Десау. Цього року вони відвідали нас на початку травня.

Це був дуже насичений тиждень як для групи дітей і вчителів з Німеччини, так і для наших учнів та їх батьків. Наші іноземні гості були присутні на перших уроках, потім відвідували визначні місця Києва згідно із насиченою програмою.

У перший день їх перебування, звісно була проведена екскурсія нашою школою, під час якої наші учні детально розповіли про навчальний заклад, процес навчання, про перемоги в конкурсах та інші досягнення. Запросили гостей на генеральну репетицію Київського вальсу, який виконують учні 11-тих класів.

Учні та вчителі з Німеччини були вражені відвідуванням музею Чорнобиля, музею Древнього Києва, музею Медуз та музею темряви. Кожен з відвіданих музеїв був, за їхніми словами, абсолютно новим, оригінальним та унікальним досвідом. І навіть дещо похмура погода ніяк не вплинула на нові і цікаві враження від перебування у нашому чудовому місті.

В інтерв'ю, що провели з іноземними гостями вчителі німецької мови, ми дізналися, що ж вразило їх в Україні найбільше. Це гостинність українців в загальному, родин, я яких вони зупинилися, щирість та відкритість до спілкування дітей, захоплення Німеччиною. Звичайно, як справжні німці, вони не змогли не зауважити, що нашим учням не завдає більше дисциплінованості та пунктуальності.

Щодо власне нашого закладу, – їм дуже сподобалося, що в гімназії є свій басейн. Зауважили, що майже в кожному кабінеті є смартдошка, і це вражає. Проте, в Ліборіус гімназії на уроках фізики та хімії вони мають більше практичних завдань та сучасного технологічного оснащення. Також наші гості відмітили, що позашкільна робота, різноманітні гуртки, спортивні секції доводить те, що зусилля вчителів та керівництва гімназії роблять її сучасним європейським навчальним закладом, з усім необхідним для навчання та виховання сучасної молоді.

Загалом, вчителі німецької мови, учні гімназії та весь наш колектив в цілому, зробили все необхідне для цікавого, пізнавального, веселого та незабутнього перебування гостей в Києві. І навіть директор гімназії в Німеччині пан Крафт, що багато разів був у Києві, відкрив для себе багато нового, завдяки ідеально спланованій програмі. Дуже приємно було чути багато щирих слів вдячності за теплий прийом саме від директора, а також знову отримати запрошення наших учнів до міста Десау. Спостерігаючи, з якою щирістю діти обмінялися подарунками на прощання, можна ще раз з упевненістю сказати, що ця чудова традиція духовно їх збагачує, заряджає емоціями та враженнями, дає неперевершений культурний досвід. З нетерпінням чекаємо гостей знову, у нашому місті є ще безліч краєвидів, які їх здивують.

На крилах прози та поезії

Дар'я Крачун, учениця 8-Г класу

Малюнок

Хлопчик дістав аркуш і фарби. Поклавши їх на стіл, він почав малювати. Спочатку зеленим кольором він зобразив траву, а блакитним – небо. Додав сонце і хмари, намалював річку та озеро. Хлопчику подобалось малювати.

На його картині з'явилися дерева, квіти та інші рослини. Незабаром на небі літали птахи, по землі бігали різні звірі, а у водоймах плавали риби. Хлопчик вирішив поселити на своєму малюнку маленького чоловічка та маленьку дівчинку, щоб вони змогли жити там разом.

Поклавши пензлик у стаканчик з водою, хлопчик оцінив свою роботу:

– Як гарно, – сказав він і чекав, доки фарба висохне.

Хлопчика покликкала його мама. Син залишив усе і побіг до неї. Раптом до кімнати зайшла хлопчикова сестричка, ще менша, ніж він сам. Вона одразу помітила малюнок свого брата і взяла його в руки, щоб краще роздивитися. Майже вся картина вже висохла, окрім чоловічка і дівчинки, яких хлопчик намалював останніми. Фарба потекла донизу і змазала обох.

Сестричка зрозуміла свою помилку і поклала малюнок на стіл, а сама побігла геть.

До кімнати знову зайшов хлопчик. Він побачив, що стало з його малюнком, і гірко заплакав.

(Біблія, книга Буття, Створення Світу)

Голуби

Ідеї прилітають у голову, як голуби. Вони чекають, поки ти даси їм хліба, і крутяться у тебе під ногами. Коли ти вже їх накармиш, вони відстануть і улетять, перетворивши своє воркування на тихий постійний звук.

Я не знаю, звідки прилітають голуби. Вони не перелітні птахи, вони завжди живуть у місті. Вони живуть серед людей. Чому діти так люблять ганяти голубів?

Мої голуби знають свого хазяїна...

Повернути втрачене

Поверніть народів мужність,
Щоб в бою до останнього воїна,
Поверніть народів волю,
Щоб могли ми пишатися волею,
Поверніть народів силу,
Щоб ми легко порвали кайдани,
Поверніть народів владу,
Аби ми не збирали майдани.
Поверніть народів праведність,
Аби зменшити кількість грішників,
Поверніть народів мізки,
Щоб могли ми приймати рішення,
Поверніть народу культуру,
Аби ми малювали малюнки,
Поверніть народу натхнення,
Щоб ім'я було на палітурках,
Поверніть народів гроші,
Що так безцеремонно забрали,
Поверніть ви народу хороше,
Щоб хорошим ми відповідали,
Поверніть народів душу,
Щоб могли ми писати вірші,
Поверніть народів цінність,
Зрозуміти щоб – ми не гірші.
Поверніть народу кохання,
Щоб не було ні зрад, ні брехні,

Поверніть народу бажання,
Ми бажємо? Мабуть ні...
Заберіть нарешті корупцію,
Щоб жили ми не за хабар,
І зробіть в собі революцію,
Аби ми не збирали Майдан,
І відкрийте народів очі,
Щоб побачили неньки красу,
Я б хотіла сказати всім це,
Але всім я це не донесу,
Зупиніть ви війну на сході,
Ну і долар зробіть по п'ять,
Зрозумійте, лише відтоді
Зможем світ ми побудувати.
Залишіть свої крісла зі шкіри,
І підіть з нами на парад,
Як у фільмах у чорно-білих,
Зразу влада, а потім солдат,
І відправте синів своїх любих
До вояків, у зону АТО,
І скажіть, хто із вас самих піде,
Він, вона, чи ніхто?
Нас зробили як завжди крайніми,
І залишили в цій війні,
Хіба можемо бути щасливими?
Моя відповідь – точно ні!

Любіть Україну

Любіть Україну, як сонце гаряче,
Любіть, як калину, у лузі стоячу,
Любіть, наче мати, що викоха сина,
Любіть нашу землю, любіть Україну.
Любіть Україну, її краєвиди,
Любіть її нібито сонце, що світить,
Дивіться на мапи, дивіться на карти,
Любіть Україну, вона того варта!
Дивіться на гори, безкраї рівнини,
Дивіться на землю її, України,
Кохайте, любіть її, подорожуйте,
До інших країн ви її не ревнуюте.
Шукайте в тумані сосну незвичайну,
Дивіться на гори, Карпатські звичаї,
Вивчайте історію, літературу,
Шукайте садиби, замки, гравюри,
Дивіться навколо, вивчайте багато,
Любіть Україну, вона того варта!
Купайтеся в ріках і лазьте по горах,
Купайтеся в безмежному Чорному морі!
Дивіться столицю і всі регіони,
Дивіться, вивчайте, любіть її гори,
Дивіться на арки і архітектуру,
Вивчайте замки, красиві скульптури,
А подорож втягує в море азарту,
Любіть Україну, вона того варта!

Марія Ярош, учениця 8-А класу

Усе попереду...

Усе попереду, нічого ще не втрачено,
Шматок землі, а чи життя людини?
Місцевими багато вже побачено,
Достатньо вже побачено донині...
Погроми, обстріли, майдани,
Хіба це те, за що у битві
Ще наші прадіди стояли,
Людей було багато вбито...
Хіба дарма втрачали брата,
Чи батька, а чи просто друга,
Тепер ми маємо стояти,
Та матерів катує туга...

А у новинах тільки й мова,
Що скоро далі будуть наступати,
Що їм усім пряма дорога,
Ну а для нас готують ката,
І всі повсюди ніби патріоти,
Але чи щирі наміри, людино?
Поки одним відкриті в рай ворота,
Там мати проводить сина,
І плаче, плаче до світанку,
Бо може вже ніколи й не побачить,

А батько сивий, сидячи на ґанку,
Прощання сину шле, а як інакше?
І матір вістки жде і дивиться новини,
Сьогодні все спокійно, навіть дуже,
А тут і син телефонує на мобільний,
І каже: «Більш немає друзів».
«Ти сам живий?» – спитала мати сльозно,
«Живий, я був в той час в окопі»
І як би важко не було – не можна
Здаватись ворогові в руки,
Історія повторюється доти,
Доки урок люди не засвоять,
Вона перенесе через епохи
Конвої, смерть, гримаси болю.
Цінуйте те, що маєте сьогодні,
Бо завтра цього може вже нестати,
Ну а цей вірш я напишу напередодні,
Щоб ви його розклали на цитати.
А висновок простий, як 2 на 2,
Важливо знати, що це – Україна,
Мені здається будуть зайвими слова,
Але одне не зайве – Батьківщина!

Від сірих буднів

Мріючи, тікаючи від себе,
Ідучи наперекір вітрам,
Я дивилась поспіхом на небо,
На пташок, які літають там,
Я дивилась, й щось собі казала,
Поспіхом буркочучи під ніс,
Я не знаю, не запам'ятала,
Я йшла й дивилася униз,
Я йшла кудись по своїх справах,
Хтозна як, коли, куди,
Я не йшла, я просто утікала
Від буденності і сірості завжди.
Я не знала, хто зі мною буде,
З ким я дах ділитиму і хліб,
Я лиш знала – обговорять люди,
Бо наш світ безвихідно осліп.
Я тікала від звичайних буднів,
Що ідуть наперекір усім
Я не знала, що зі мною буде,
Розповім це, чи не розповім,
Мріючи, тікаючи від себе,
Ідучи наперекір вітрам,
Я дивилась поспіхом на небо,
На пташок, які літають там,

Влада

Я бачила вже дощ,
Я бачила вже сніг,
Я бачила підлиз,
Що падали до ніг.
Я бачила людей,
Які ішли позаду.
А потім їх нестало,
Ну хто Вам винуватий?
Я бачила красу,
Я бачила потворство,
Я бачила, як збулися
Нечувані пророцтва,
Я бачила істерики,
Я бачила сльозу,
Як справжні жриці моди
Вже п'яні ледь повзуть.
Як той актор відомий
Вже просить он на хліб,
Відкрийте людям очі,
Бо світ наш геть осліп.
Я бачила Майдан,
Я бачила насильство,
Я бачила, як в фільмах
Пропогандують вбивство,
Я бачила, як влада
«На палубу» всі гроші,
Та корабель потоне,
А з ним і їх «хороше».
Я бачила, як люди
Могли себе вбивати,

Як же вільно там літає птиця,
Завжди мріяла, як птаха політять,
Третю ніч сьогодні вже не спиться,
Довго Вам про це розповідать.
Ой, які ж ви безтурботні птиці,
В Вас нема проблем, близьких нема,
Ну а людям, нам, вручили спиці,
Щоб життя в'язали не дарма.
Мріючи, тікаючи від себе,
Ідучи наперекір вітрам,
Я дивилась поспіхом на небо,
На пташок, які літають там.
Хмари в небі, постріли ворожі,
І ніхто не може допомогти.
Тож прошу тебе, єдиний Боже,
Нас, людей, ти захисти.
Щоб не було в небі ні хмаринки,
В прапорі здіймалася блакить,
І тоді, буквально за хвилинку –
Пташка вже до неба долетить.
Мріючи, тікаючи від себе,
Ідучи наперекір вітрам,
Я дивилась поспіхом на небо,
На пташок, які літають там.

Як без потреби люди
Могли критикувати,
І як двома словами
Могли безкарно вбити,
Я знаю, що не зможу,
Віршем цим щось відкрити,
Та я пишу ці вірші,
Та я творю ці твори,
Бо нічим не гірші.
Та в нас суспільство хворе,
Ми не читаєм книги,
Лиш палим їх в печі,
А на руках не вени,
А шрами від мечів.
Я бачила любов,
Яка була «до гробу»,
Я бачила ці вчинки.
Ви зовсім не хоробрі.
Я бачила Ваш курс,
Я бачила політику,
Так в нас в країні є
Багато дуже критиків.
Я бачила Європу,
Я бачила, що крали,
Я бачила, як потім
Ви посмішку зіграли,
Я бачила «концерти»,
Й це довелося чути,
Я бачила усе це.
Так не повинно бути.

Знайомтесь – Кіра Чорна

Слова в кольорі

Таку назву мала дитяча сторінка Всеукраїнського культурологічного тижневика «Слово Просвіти» №19 (1019), 9-15 травня 2019. І присвячена вона перемозі учениці 4-В класу Чорної Кіри у літературному конкурсі. Вступне слово та захоплення дівчинкою написав Павло Мовчан. Тож, давайте знайомитися!

Чарівна країна

Є країна там казкова,
Різнобарвна, кольорова,
Щойно книгу розгортаєш,
Зразу в неї поринаєш!
Всі слова там кольорові,
Різнобарвні і казкові!
Все що схочеш там – будь ласка,
Зветься ця країна – казка.
Кружляє королева у бальному танку,
Підспівують дерева і вітер в сповитку.
Там злодії, пірати пливуть на кораблі,
І можуть це читати дорослі та малі.
А це для тих, хто ще не знає:
Добро завжди в казці перемагає!

Квітка першоцвітка

Квітка сиділа біля віконця,
Дуже чекала квіточка сонця.
Сумно було їй сидіти в неволі,
Та вже до цього звикла поволі.
І все сумнішало серце у квітки,
Чула, як весело грають ці дітки.
Мріяла: скоро знов зацвіте,
Листячко в неї тоді проросте.
Вікна змережив срібненький іній,
Дні проминулися швидко осінні.
Місяць за місяцем зимний пройшов,
Чути веселий гомін пташок.
Квітку побачила світла весна:
– Й ти вже прокинулась, бачу з вікна.
Їй відповіла радісна квітка:
– Я першоцвітка, просто сирітка.

Куди сонце закотилось?

Куди сонце закотилось?
Може, за ту гору?
Може, десь відпочиває в далеких просторах?
Може, заховалося у старому дубі?
Вкрилося і спить, як звичайні люди.
Подув вже сильний вітер на всі морські човни,
Повимикало світло, всі спати полягали.
Та тільки сонце ясне на місяць зазира,
І хоче, дуже хоче, щоб вже прийшла Весна.
Бо тітонька Зима у гості не пускає,
А влітку дуже жарко, і сил в нього не стало.
А восени і зовсім листячко опало,
І дуже сумно сонцю, що листячка не стало,
А сонце то насправді в космосі літає,
І всі ці пори року з зірками зустрічає.

Школа

Люба, мила, рідна школо!
Хай радість і добро панують навколо.
Кличе хай зранку срібний дзвінок, каже:
«Скоріше йдіть на урок».
Розповідає про дивні дива,
Каже про ввічливі, чемні слова.
Ялинка новорічна вже височить,
Під нею зайчик і білка сидить.
Від нас велика і чесна пошана,
За твою мужність, за твою владу.
Переносишся в казку, коли прийдеш до неї.
Незалежної, рідної школи моєї.
Подарунок для тебе не такий як для всіх,
Тільки для тебе складаю вірші.
Для мене школа це світ старань,
Світ легких і важливих знань.
Піклуємось, турбуємось ми про тебе.
Подарунок тобі кожен зробить від себе.
Хоч квітка, хоч віршик,
Всеодно це подарунок,
Якщо навіть в них не найкращий пакунок.
Але старша школа чекає на нас,
Переходимо вже у 5 аж клас.
Але ми і далі будемо радувати тебе своїми знаннями,
Люби нас завжди, школо, і будь поруч з нами!

Чарівниця

Земля у сонному царстві заснула,
Сніжинка легенька її доторкнулась.
Земля не здригнулась – глибоко спить,
Сон той глибокий трива одну мить!
І час швидкоплинний невпинно летить,
Замість сніжинки – краплини блакить...
Минули швидко різдвяні свята,
Проте не мине людська доброта.
Та дещо про зиму точно я знаю:
Як рідную землю спати вкладає,
Килимом срібним її огортає,
І все навкруги, все завмирає!
Падають з неба маленькі крижинки,
І світяться всюди світлинки, світлинки...
І на кожній краплинці виблискує сонце,
Проміння дзвенить як тугі волоконця.
Кричать горобці з невеличкого гаю:
«Зима відступає, Весна прилітає!
Кольори весняні – наче у казці,
Блакитно-сріблясті, блакитно-сріблясті!»
І сонце заходить у кожну оселю:
Господарі радісні, гості веселі...

Розумники та розумнички

Цього року команда нашої гімназії «Молодь 21 століття» брала участь у заключному етапі гри найрозумніших, брейн-ринзі.

У заключному етапі брали участь команди з усіх районів Києва, кожна з яких була безсумнівно варта перемоги.

Гра складалася з трьох турів. Усі питання були неймовірно цікаві.

Особисто мені найбільше запам'яталося питання про наш чудовий Київ: нам показали багато фотографій та розповіли цікаві факти про одну з вулиць Києва й ми мали відповісти, про яку саме вулицю йде мова.

Також дуже сподобався тур з гральним кубом: грані куба були пофарбовані різними кольорами, кожний колір відповідав певній категорії питань, наприклад синій – питання про спорт, черво-

ний – про Україну й так далі. Але найцікавіше починалося, коли випадала жовта грань куба, адже це означало, що відкриється скринька, у яку заздалегідь кожна команда поклала по запитанню. І як ми зраділи, коли дістали саме наше запитання, бо це були гарантовані два бали для нашої команди.

Після закінчення гри, коли журі відправились підраховувати бали команд, ми переглянули чудові виступи талановитих гімнасток та почули чудові народні пісні.

Для мене це був неймовірний досвід та незабутні враження. Я сподіваюся, що у майбутньому, команда нашої гімназії досягне, ще більших звершень)))

Ганна Бичковська, педагог організатор

Федерація Макотокай Карате України здійснює свою діяльність на території нашої держави задля розвитку та популяризації повноконтактного бойового мистецтва Makotokai Karate. Очолює федерацію майстер спорту, чемпіон України, канчо Віктор Георгійович Лященко, що має 7-дан.

У листопаді 2018 року в Італії відбувся Відкритий Кубок світу з карате для дітей, кадетів, юніорів, дорослих, ветеранів та спортсменів з інвалідністю «Open Wuko&Ad World Cup» у категоріях «контакт куміте» та «модерн ката», на якому була представлена й наша країна.

У збірній команді України також взяв участь учень 9 класу гімназії №315 Костянтин Скиба. Представник нашої школи у відповідній ваговій категорії посів І місце по «контакт куміте».

Вітаємо Костянтина та бажаємо нових перемог та спортивних досягнень!

Makotokai Karate – офіційний стиль карате, що визнаний в усьому світі. Система та стиль карате Makotokai Karate були розроблені понад 50 років тому сенсеєм Раоло Волаффіо, який має 9-дан. Він заснований на наукових дослідженнях і зазнає постійних тестувань. Крім того, Makotokai Karate включає в себе китайські бойові мистецтва Tai Chi Chuan, Xing Yi та Pa Kwa Chang.

Makotokai Karate

МАКОТОКАЙ

ЗУСТРІЧ через роки...

Більше дванадцяти років наша гімназія підтримує дружні стосунки з коледжами та ліцеями Франції. Багато дітей нашої гімназії побували в цій країні, а також приймали своїх французьких друзів. Але починаючи з 2014 року зв'язки були тимчасово перервані. І ось вони знову відновились.

25 квітня цього року ми радо зустрічали наших гостей в аеропорту Бориспіль. 14 учнів з коледжу Анатоль Франс м. Тур та двоє їхніх учителів були гостинно прийняті сім'ями наших учнів та вчителів.

Під час перебування в Києві наші гості змогли відвідати музей Чорнобиля, собор Святої Софії, музей мініатюр в Києво-Печерській лаврі, музей архітектури та побуту під відкритим небом «Київська Русь», зоопарк «12 місяців», театр опери та балету.

Проголюючись мальовничими місцями історичних кварталів Києва, французькі діти отримали неймовірні враження від побаченого і були захоплені привітністю та гостинністю українців, зокрема киян. Чарівні фото були зроблені на Андріївському узвозі, Пейзажній алеї, Володимирівській гірці, під час катання на фунікулері.

Гідно була оцінена українська кухня. Діти вперше скуштували борщ, вареники, деруни та інші національні страви. Візит співпав з Великодніми святами. Учні познайомилися з традиціями свята в нашій країні: розмальовували писанки, скуштували пасхальний хліб.

Від імені французької делегації хотілося б щиро подякувати учням 8-Б класу – Очеретько Лізі, Салюк Іванні, Унтіловій Маші, Летягінній Насті, 10-Б класу – Степановій Агаті, Зінченко Аліні, Медведській Мар'яні, Козирю Сергію, Кривошеєвій Ользі, 10-А класу – Київській Лізі, Бієнік Насті, Байбарі Артему, 10-В класу – Оліус Наді, 10-Г класу – Грушевському Дімі та їхнім родинам за незабутні враження, гостинність та теплий прийом.

Сподіваємося на наступну зустріч, що має відбутися в наступному навчальному році у Франції.

МО вчителів французької мови

LEON KARATE CLUB

Цей навчальний рік був дуже насичений заходами: змагання, збори, семінари, показові виступи, відкриті тренування, спаринг сесії і звичайно ж міжнародні поїздки !!! В цьому році наші спортсмени встигли побувати на змаганнях в таких містах: Житомир, Дніпро, Одеса, Харків, Львів, Чернівці, Новоград-Волинський та звичайно ж Київ!!! Команда успішно представила Україну на міжнародних змаганнях: м. Мінськ, Білорусія; м. Берлін, Німеччина; м. Сопот, Польща; м. Бухарест, Румунія !!! Ми запрошували Майстрів карате з інших країн, які приїжджали і з задоволенням ділилися досвідом, як поліпшити свою техніку і стати сильніше. Вахід Айвазов – Азербайджан, Павло Пяцько – Білорусія. Рік приніс нам багато перемог, але були і поразки, які дали досвід, змушували задуматися і вдосконалювати свою майстерність, виправляти помилки і йти далі!!! Троє старших спортсменів отримали звання кандидатів у майстри спорту України: Задорожний Даниїл, Сулим Ярослав, Кошечко Марія.

Хочу відзначити спортсменів, більшість з них учні гімназії №315, які протягом сезону витримували виснажливі тренування по 6-7 днів на тиждень і своєю майстерністю доводили перевагу на всеукраїнських і міжнародних змаганнях: Беляй Катерина, Сулим Ярослав, Коноваленко Єгор, Столітній Олег, Мамалига Марічка, Вербиненко Катерина, Осипова Олександра, Нікулін Мирослав, Приндюк Анастасія, Сухонос Ксенія, Остапенко Аліса, Якимчук Аріна, Кошечко Марія, Задорожний Даниїл, Сулим Вадим, Дигідь Олександр, Таргоній Антоніна, Чорнобай Матвій, Балабан Денис, Сабуров Данило, Самбірський Олексій, Пашкова Поліна, Васильєв Степан.

Команда стала сильнішою, наші учні неодноразово піднімалися на найвищу сходинку п'єдесталу, як на Україні, так

і за кордоном. Завдяки згуртованій і дружній команді з нами рахуються багато клубів країни.

Клуб ЛЕОН – це велика дружна сім'я, ми завжди відкриті для новачків, охочих навчитися постояти за себе і просто стати сильніше. Клуб дає можливість з нуля піднятися до вищого спортивного рівня, але це складна, системна і кропітка робота. Наші учні регулярно беруть участь в спортивних таборах, змаганнях з фізичної підготовки і турнірах по карате для новачків.

Попереду нас чекають літні збори, море, відпочинок і підготовка до іспитів на пояси.

*Олександр Єфремов,
головний тренер клубу «ЛЕОН»*

Статистика виступів команди ЛЕОН на всеукраїнських та міжнародних змаганнях з карате:

- 27 серпня DOJO CUP 2018, м. Житомир, 6 – перших; 4 – друге; 3 – третє місця;
- 16 вересня LEON CUP 2018 г. Київ, організатор турніру клуб ЛЕОН, участь взяли 8 клубів міста, клуб ЛЕОН зайняв перше загальнокомандне місце!
- 7 жовтня 2018 р. Чемпіонат Києва з карате, клуб ЛЕОН зайняв 3 місце в командному заліку серед 10 клубів міста;
- 13 жовтня 2018 р. SANKER CUP 2018 у м. Мінськ, Білорусія 1 – золота, 3 – срібні медалі;
- 13-14 жовтня 2018 р. DNIPRO OPEN 2018 м. Дніпро, 12 спортсменів змогли виграти 6 – перших; 6 – друге; 6 третіх місць, клуб на 4 місці серед 37 клубів України!
- 24 листопада 2018 р. Чемпіонат України з карате в м. Одеса 1 – друге і 2 третіх місця;
- 1-2 грудня LVIV KARATE OPEN 2018, м. Львів, з результатом 5 – золотих; 6 – срібних; 9 – бронзових медалей в загальнокомандному заліку клуб на 4 місці серед 35 заявлених клубів України!
- 11 лютого ZVYAGEL OPEN 2019, м. Новоград-Волинський, в загальнокомандному заліку клуб на 4 місці серед 35 заявлених клубів України;
- 16 лютого INTERNATIONAL BERLIN OPEN, м. Берлін Німеччина (40 країн, 1400 учасників) 1 – золотих; 2 – срібних; 9 – бронзових медалей;
- 23-24 лютого KHARKOV OPEN 2019, м. Харків, Ukrainian Premier League результат клубу 2 – золотих; 2 – срібних; 5 – бронзових медалей;
- 16-17 березня LVIV OPEN 2019 17 спортсменів клубу ЛЕОН завоювали 3 – золотих; 3 – срібних; 8 – бронзових медалей і змогли підняти клуб на 6 місце в рейтинговій таблиці, серед 858 учасників 72 клубів з 10 країн;
- 20-21 квітня CHERNIVTSI OPEN 2019 м. Чернівці 4 – золотих; 5 – срібних; 7 – бронзових медалей;
- 11 травня Grand Prix Sopot Arawaza Cup 2019 м. Сопот, Польща, 24 команди з 5 країн, 667 заявлених спортсменів!!! Клуб ЛЕОН з результатом 25 – золотих; 9 – срібних; 17 – бронзових медалей, виграв головний трофей турніру – кубок за перше загальнокомандне місце!!!
- 18-19 травня KYIV OPEN 2019 з результатом 4 – золотих; 2 – срібних; 3 – бронзових медалей клуб піднявся на 5 місце серед 60 клубів України;
- 24 травня 10th WORLD SHOTOKAN CHAMPIONSHIP м. Бухарест, Румунія 2 – золотих; 1 – срібна; 1 – бронзова медаль;
- 25-26 травня Чемпіонат України JKS р Дніпро 4 – золотих; 3 – срібних; 3 – бронзових медалей.

ПРЕДСТАВЛЯЄМО архітектурний проект

КОЛЕГІУМ

Ніка Кравчинська

Добрий день! Ми команда гімназії №315. Сьогодні презентуємо свій архітектурний проект «Колегіум».

Довгий час не могли визначитися з професією майбутнього, уявляли життя людини через 30, 50 років і навіть через століття. Зрозуміло, що більшість важкої фізичної праці замінять роботи, механізми, і навіть освоєння космосу вже реальне.

Ніка Кравчинська

А ось наша освітня лабораторія, де є квантові розщеплювачі, генератори ідей та думок людини, різноманітні антени з можливістю квантової передачі матеріальних тіл на відстані.

Олег Лантвойт

А чи є місце людині у цьому майбутньому?!

Єгор Мітюрьов

Школа складається з декількох модулів, які є рухомими, заняття в цих кабінетах можуть проходити на свіжому повітрі. Також для оптимізації простору та можливості проведення занять у різних частинах Всесвіту у школі є два модульних крила, які, за необхідності, відділяються в капсулу та переміщуються в потрібну галактику. Ми вважаємо, що подорожі через отвори матерії – чорні діри спростять мандрівки.

Дворак Катя

Сучасний світ щодня стає більш складним і технологічним. Зростаючій у ньому людині важливо не стати «цифровим додатком», важливо не втратити орієнтир людяності. І саме вчитель – людина, з такою, здавалось би, несучасною професією, може і має стати тим провідником дитини у майбутнє. Він буде тим, хто крокуватиме поруч, підтримуючи і надихаючи. Він буде тим, хто не дасть згаснути вогникові цікавості та допитливості в дитячих оченятах. Він буде тим, хто запалюватиме зірки майбутніх Енштейнів. Він буде тим, хто своїм гарячим серцем допомагатиме стати людиною – людиною, яка вміє бачити суть, людиною, яка вміє ставити цілі та відшукувати найоптимальніші шляхи їх досягнень, людиною, яка вміє мислити!!

Ніка Кравчинська

Як і в будь-якому навчальному закладі у нас є різноманітні зони: бібліотека зі звичайними книжками, адже читати завжди модно, відеозали, де можливе віртуальне спілкування, зони для різноманітних гуртків: театрального, танцювального, музичного, зони відпочинку та майдани харчування. У різних куточках закладу функціонують місця для тих, хто полюбляє спорт: басейн, тренажерна зала, скейт-парк.

Олег Лантвойт

Довго обираючи професію майбутнього, ми вирішили представити професію вчителя.

Так наша команда почала захист свого проекту на дитячій архітектурній виставці-конкурсу «Професії майбутнього» у рамках Всеукраїнського фестивалю гри, навчання і натхнення 'Play Fest'.

Оскільки професія обрана, то будували ми Колегіум – освітній центр майбутнього!!! А що саме тут є – вже була фантазія учнів.

Мітюрьов Єгор

Звичайно, у нашому центрі є різні види транспорту. Для великих відстаней використовується фунікулер, бокополітєня, а для швидких переміщень працює повітряний бас.

І це наш проект – («всі») Колегіум! Раді були вас з ним познайомити! Хочу подякувати команді, яка працювала разом зі мною: Мітюрьов Єгор, Кікенін Артем, Ахмадов Олексій, Шкорута Андрій, Гребенщиков Євгеній, Лантвойт Олег, Саурін Андрій, Дворак Катя, Кравчинська Ніка і усім іншим учням, що допомагали зі створенням проекту, а також батькам 8В: Костюк Віктору, Кравчинському Василю та Дворак Наталії за активну підтримку всіх наших починань та адміністрації гімназії.

Саме такі проекти допомагають пізнати дітей та подивитись на навчання по іншому!

Артем Кікенін

Тут раді навчити, розібрати, розв'язати складну задачу, розробити проект цікавого життя майбутнього. Ви тут бачите кабінети та лабораторії. Живий кабінет біології, де діти на свіжому повітрі можуть самостійно пересвідчитися у достовірності тих чи інших фактів, законів, послідовностей.

Катерина Дворак

Кабінет географії Всесвіту. Тут можна віртуально подорожувати до будь-якого куточка світу.

А вальс дощу лунає знов, у повітрі розчиняється...

Чи любите ви дощ? Більшість людей любить під час дощу загорнутися в ковдру з цікавою книжкою, шоколадкою та кавою. Частина любить під дощем гуляти містом та вдихати свіже повітря. У багатьох виринають спогади з дитинства, коли бігали під дощем та міряли глибину калюж. Закохані прагнуть захистити від крапель один одного...

Усе це й набагато більше намагалися втілити в життя випускники. Зворушлива пісня від педагога – організатора Мартинович Світлани Святославівни. Оранжування музики Сидорова Дмитра. Рік тренувань під пильним оком талановитого хореографа Родіонової Інни Леонідівни. Прекрасні костюми створені Письменською Світлоною Євгеніївною. Постійний контроль над процесом креативного директора гімназії Олександра Олексійовича. Парасольки, багато парасольок.

Усі зусилля вилилися у прекрасний «Вальс дощу» випускників 2018-2019 року. Перше місце на районному конкурсі та виступ як почесних гостей на міському етапі конкурсу. Тож вальс дощу лунає знову в серцях учителів, батьків та випускників.

Ольга Бурканова, заступник директора з виховної роботи

Таємниці Великоднього писанкарства

Чи можна уявити собі Великдень без яскравих життєствердних писанок?
Звичайно, ні. Але створити таку оригінальну писанку – це ціле мистецтво.

Щоб оволодіти ним, вихованці Київської МАН 25 квітня завітали на майстер-клас «Великоднє писанкарство» до гімназії № 315. Організатор творчої акції – учитель трудового навчання Соколянська Галина Павлівна – розкрила гостям таємниці автентичної української писанки. Педагог розповіла про символіку великодніх яєць, її регіональні особливості, продемонструвала кращі зразки розпису, а також зауважила, що через магію створення писанок можна передавати свої глибокі почуття, переживання, настрої, створити оберег для близької людини.

Після ознайомлення з технікою писанкарства кожен гість зміг створити свій власний витвір мистецтва під керівництвом Галини Павлівни. Дівчатка мали можливість обрати цікаві орнаменти для великоднього яйця, проконсультуватися з педагогом щодо добору фарб і за допомогою писачка створити оригінальний виріб.

Усі учні, які завітали на майстер-клас, впоралися з поставленим завданням і презентували власні писанки.

*Відділення української філології та мистецтвознавства
Київської Малої академії наук учнівської молоді та
заступник директора гімназії № 315
Кривенок Алла Миколаївна*

Наукове товариство учнів гімназії «Джерело»

«Недостатньо тільки отримати знання – їх треба застосувати. Недостатньо тільки бажати – треба діяти», – саме цими словами Йоганна Вольфганга Гете керуються сьогодні наші гімназисти в роботі Наукового товариства учнів гімназії «Джерело», яке з кожним роком залучає до діяльності все більше охочих, починаючи від першачків і завершуючи випускниками.

Кожен для себе обирає і заповнює ту нішу, де почуватися найкомфортніше, де може проявити себе з найкращого боку. Хтось обирає участь у різноманітних предметних Міжнародних, Всеукраїнських, міських конкурсах (до речі, тут вже є з чого обирати: математичний «Кенгуру», у якому цього року брали участь 288 учнів; природознавча гра «Геліантус» – 323; гра з української та зарубіжної літератури «Sun flower» – 198 учасників; українознавча гра «Соняшник» – 264; конкурс із українознавства «Патріот» – 174; природничий інтерактивний конкурс «Колосок осінній» – 254, а «Колосок весняний» – 106 учасників; конкурс із англійської мови «Грінвіч» – близько 400 учасників; конкурс із німецької мови «Орлятко» – 40), дехто випробовує свої сили в предметних олімпіадах: 77 призерів на районному етапі та 20 на міському.

Починаючи з п'ятого і до восьмого класу, наші гімназисти працюють над творчими та науковими проектами, успішно захищають їх та набувають досвіду, який неодмінно знадобиться під час написання науково-дослідницьких робіт МАН у 9-11 класах, курсових та дипломних у вищих навчальних закладах. Протягом 2018-2019 н.р. було створено більше 500 проектів. Найцікавіші та найоригінальніші презентувалися на загальношкільному захисті, під час якого журі визначило переможців та нагородило їх дипломами та преміями.

Багато років поспіль гімназія № 315 є колективним членом Київської Малої академії наук учнівської молоді, тому співпраця з цим закладом має різноманітні напрямки: участь учнів та викладачів у конференціях, проектах, конкурсах, майстер-класах, експедиціях, виставках, екскурсіях.

Одним із найважливіх та довготривалих є процес написання та захист робіт МАН. У I (шкільному і водночас районному) етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Київського територіального відділення МАН України взяли участь 330 гімназистів.

Переможцями та призерами першого етапу стали 105 учнів, 50 учнівських робіт заявлено на участь у II (міському) етапі конкурсу, 25 із них стали призерами, а 15 учнів нагороджені грамотами за активну участь.

Учителі-предметники, котрі готують наших призерів олімпіад, захисту робіт МАН, конкурсів, а також самі переможці на підсумковій конференції НТУ «Джерело» були нагороджені дипломами та преміями.

Робота в шкільному науковому товаристві учнів – це спосіб набуття науково-експериментального досвіду, це база, первинний осередок, де учні залучаються до пошуку чи експерименту, дослідів чи конструювання, саморозвиваються, самовизначаються, самовдосконалюються, роблять перші кроки в науковій діяльності.

*Заступник директора гімназії № 315
Кривенок Алла Миколаївна*

